

Uradni list

Evropske unije

C 161

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 63

11. maj 2020

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2020/C 161/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2020/C 161/02	Zadeva C-10/18 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 4. marca 2020 – Mowi ASA, nekdanja Marine Harvest ASA/Evropska komisija (Pritožba – Konkurenca – Nadzor koncentracij podjetij – Uredba (ES) št. 139/2004 – Člen 4(1) – Obveznost predhodne priglasitve koncentracij – Člen 7(1) – Obveznost zadržanja izvajanja – Člen 7(2) – Izjema – Pojem „ena sama koncentracija“ – Člen 14(2) – Sklep o naložitvi glob zaradi izvedbe koncentracije pred njeno priglasitvijo in odobritvijo – Načelo ne bis in idem – Načelo vračunanja – Stek kršitev)	2
2020/C 161/03	Zadeva C-125/18: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 3. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona – Španija) – Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia SA (Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Pogodba o hipotekarnem kreditu – Spremenljiva obrestna mera – Referenčni indeks za hipotekarne kredite hranilnic – Indeks, ki izhaja iz zakonske ali druge določbe – Enostranska uvedba te določbe s strani prodajalca ali ponudnika – Nadzor zahteve po preglednosti s strani nacionalnega sodišča – Posledice ugotovitve nedovoljenosti določbe)	2

SL

2020/C 161/04	Združene zadeve od C-155/18 P do C-158/18 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 4. marca 2020 – Tulliallan Burlington Ltd/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Burlington Fashion GmbH (Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Besedni in figurativni znamki „BURLINGTON“ – Ugovor imetnika prejšnjih besednih in figurativnih znamk „BURLINGTON“ in „BURLINGTON ARCADE“ – Člen 8(1)(b) – Verjetnost zmede – Nicejski aranžma – Razred 35 – Pojem „storitve prodaje na drobno“ – Člen 8(4) – Zloraba – Člen 8(5) – Ugled – Merila presoje – Podobnost med proizvodi in storitvami – Zavrnitev ugovora)	3
2020/C 161/05	Zadeva C-183/18: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 4. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku – Poljska) – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A. (Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2005/214/PNZ – Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni, naloženih pravnim osebam – Nepopolni prenos Okvirnega sklepa – Obveznost skladne razlage nacionalnega prava – Obseg)	4
2020/C 161/06	Zadeva C-211/18: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 5. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalska) – Idealmed III – Serviços de Saúde SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Predhodno odločanje – Obdavčenje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 132(1)(b) – Oprostitve – Bolnišnična in zdravstvena oskrba – Bolnišnice – Storitve, opravljene pod socialnimi pogoji, primerljivimi s pogoji, ki veljajo za osebe javnega prava – Člena 377 in 391 – Odstopanja – Izbira glede obdavčitve – Ohranitev obdavčitve – Sprememba pogojev za opravljanje dejavnosti) . . .	5
2020/C 161/07	Zadeva C-240/18 P: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 27. februarja 2020 – Constantin Film Produktion GmbH/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 7(1)(f) – Absolutni razlog za zavrnitev – Znamka, ki je v nasprotju s sprejetimi moralnimi načeli – Besedni znak „Fack Ju Göhte“ – Zavrnitev zahteve za registracijo) . .	6
2020/C 161/08	Zadeva C-328/18 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 4. marca 2020 – Urad Evropske unije za intelektualno lastnino/Equivalenza Manufactory, SL (Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 8(1)(b) – Verjetnost zmede – Presoja podobnosti nasprotujočih si znakov – Celovita presoja verjetnosti zmede – Upoštevanje pogojev trženja – Nevtralizacija fonetične podobnosti z vizualnimi in pomenskimi razlikami – Pogoji za nevtralizacijo)	6
2020/C 161/09	Zadeva C-586/18 P: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 4. marca 2020 – Buonotourist Srl/Evropska komisija, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (Pritožba – Konkurenca – Državne pomoči – Podjetje, ki upravlja omrežje avtobusnih povezav v deželi Kampaniji (Italija) – Nadomestilo za obveznosti opravljanja javne službe, ki so ga izplačali italijanski organi po sodbi Consiglio di Stato (državni svet, Italija) – Sklep Evropske komisije, s katerim je bil ukrep razglašen za nezakonito pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgov)	7
2020/C 161/10	Zadeva C-587/18 P: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 4. marca 2020 – CSTP Azienda della Mobilità SpA/Evropska komisija, Asstra Associazione Trasporti (Pritožba – Konkurenca – Državne pomoči – Podjetje, ki upravlja omrežje avtobusnih povezav v deželi Kampaniji (Italija) – Nadomestilo za obveznosti opravljanja javne službe, ki so ga izplačali italijanski organi po sodbi Consiglio di Stato (državni svet, Italija) – Sklep Evropske komisije, s katerim je bil ukrep razglašen za nezakonito pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgov)	7

2020/C 161/11	Zadeva C-655/18: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 4. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad – Varna – Bolgarija) – Teritorialna direktisa „Severna morská“ kam Agentsia Mitnitsi, pravna naslednica Mitnitsa Varna/„Schenker“ EOOD (Predhodno odločanje – Carinska unija – Uredba (EU) št. 952/2013 – Odstranitev izpod carinskega nadzora – Tatvina blaga, danega v postopek carinskega skladiščenja – Člen 242 – Oseba, odgovorna za odstranitev – Imetnik dovoljenja za carinsko skladiščenje – Sankcija za kršitev carinske zakonodaje – Člen 42 – Obveznost plačila zneska, ki ustreza vrednosti manjkajočega blaga – Hkratna naložitev z denarno sankcijo – Sorazmernost)	8
2020/C 161/12	Zadeva C-766/18 P: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 5. marca 2020 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), M. J. Dairies EOOD (Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Ugovor – Člen 8(1)(b) – Verjetnost zmede – Merila presoje – Uporabljenost za prejšnjo kolektivno znamko – Medsebojna odvisnost podobnosti nasprotujočih si znamk in podobnosti proizvodov ali storitev, ki jih ti znamki označujeta)	9
2020/C 161/13	Zadeva C-34/19: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 4. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze (Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Telekomunikacijske storitve – Uvedba zagotavljanja odprtosti telekomunikacijskih omrežij – Direktiva 97/13/ES – Dajatve in pristojbine, ki veljajo za posamična dovoljenja – Prehodna ureditev, s katero je uvedena pristojbina, ki ni ena od tistih, ki so dovoljene z Direktivo 97/13/ES – Pravnomočnost sodbe sodišča višje stopnje, za katero se meni, da je v nasprotju s pravom Unije) . .	9
2020/C 161/14	Zadeva C-48/19: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 5. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesfinanzhof – Nemčija) – X-GmbH/Finanzamt Z (Predhodno odločanje – Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Direktiva 2006/112/ES – Člen 132(1)(c) – Oprostitve – Zdravstvena oskrba oseb, opravljena v okviru medicinske in paramedicinske poklicne dejavnosti – Storitve, opravljene po telefonu – Storitve, ki jih opravijo zdravstveniki in medicinske sestre ter asistenti za zdravstveno nego)	10
2020/C 161/15	Zadeva C-69/19 P: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 5. marca 2020 – Credito Fondiario SpA/Enotni odbor za reševanje, Italijanska republika, Evropska komisija (Pritožba – Ekonomska in monetarna unija – Bančna unija – Sanacija ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij (EMR) – Enotni odbor za reševanje (SRB) – Enotni sklad za reševanje (SRF) – Določitev predhodnih prispevkov za leto 2016 – Ničnostna tožba – Rok za vložitev tožbe – Zamuda – Ugovor nezakonitosti – Očitna nedopustnost)	11
2020/C 161/16	Zadeva C-135/19: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 5. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Pensionsversicherungsanstalt/CW (Predhodno odločanje – Socialna varnost delavcev migrantov – Koordinacija sistemov socialne varnosti – Uredba (ES) št. 883/2004 – Člena 3 in 11 – Stvarno področje uporabe – Dajatve, ki spadajo na področje uporabe te uredbe – Opredelitev – Dajatev za bolezen – Dajatev za invalidnost – Dajatev za brezposelnost – Oseba, ki je prenehala biti vključena v sistem socialne varnosti države članice, potem ko je v njej prenehala opravljati poklicno dejavnost in je stalno prebivališče prenesla v drugo državo članico – Vloga za pridobitev nadomestila za rehabilitacijo v nekdanji državi stalnega prebivališča in zaposlitve – Zavrnitev – Določitev zakonodaje, ki se uporablja)	12
2020/C 161/17	Zadeva C-298/19: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 27. februarja 2020 – Evropska komisija/Helenska republika (Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 91/676/EGS – Varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov – Sodba Sodišča, s katero je bila ugotovljena neizpolnitev obveznosti – Neizvršitev – Člen 260(2) PDEU – Denarne kazni – Pavšalni znesek)	12

2020/C 161/18	Zadeva C-75/19: Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 6. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Specializat Mureş – Romunija) – MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala Bucureşti, Secapital Sàrl (Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Direktiva 93/13/EGS – Potrošniške pogodbe – Potrošniški kredit – Postopek prisilne izvršbe – Petnajstdnevni rok od obvestitve o postopku prisilne izvršbe za uveljavljanje nepoštenosti pogoja)	13
2020/C 161/19	Zadeva C-376/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rayonen sad Blagoevgrad (Bolgarija) 13. maja 2019 – „MAK TURS“ AD/Direktor na Direktsia „Inspektsia po truda“, Blagoevgrad	14
2020/C 161/20	Zadeva C-571/19 P: Pritožba, ki jo je EMB Consulting SE vložila 24. julija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. maja 2019 v zadevi T-107/17, Frank Steinhoff in drugi/Evropska centralna banka	14
2020/C 161/21	Zadeva C-670/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemčija) 10. septembra 2019 – Gardinia Home Decor GmbH/Hauptzollamt Ulm	14
2020/C 161/22	Zadeva C-835/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 18. novembra 2019 – Ativa S.p.A./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po	15
2020/C 161/23	Zadeva C-886/19 P: Pritožba, ki jo je Pink Lady America LLC vložila 3. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 24. septembra 2019 v zadevi T-112/18, Pink Lady America/USRS	16
2020/C 161/24	Zadeva C-892/19 P: Pritožba, ki jo je Camelia Manéa vložila 29. novembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 12. septembra 2019 v zadevi T-225/18, Manéa/CdT	16
2020/C 161/25	Zadeva C-902/19 P: Pritožba, ki jo je Esim Chemicals GmbH vložila 10. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 9. oktobra 2019 v zadevi T-713/18, Esim Chemicals/EUIPO	17
2020/C 161/26	Zadeva C-920/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesverwaltungsgericht Steiermark (Avstrija) 16. decembra 2019 – Fluctus s.r.o. in drugi	17
2020/C 161/27	Zadeva C-924/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 18. decembra 2019 – FMS in FNZ/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság in Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	18
2020/C 161/28	Zadeva C-925/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 18. decembra 2019 – SA in SA junior/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	20
2020/C 161/29	Zadeva C-932/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Győri Ítéltábla (Madžarska) 20. decembra 2019 — J.Z./OTP Jelzálogbank Zrt. y otros	22

2020/C 161/30	Zadeva C-10/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Düsseldorf (Nemčija) 10. januarja 2020 – Flightright GmbH/Eurowings GmbH	23
2020/C 161/31	Zadeva C-17/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italija) 14. januarja 2020 – MC/U.T.G. – Prefettura di Foggia	24
2020/C 161/32	Zadeva C-18/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 16. januarja 2020 – XY	24
2020/C 161/33	Zadeva C-30/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Španija) 22. januarja 2020 – RH/AB Volvo in drugi	25
2020/C 161/34	Zadeva C-31/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Alicante (Španija) 22. januarja 2020 – Bankia S.A./SI	25
2020/C 161/35	Zadeva C-32/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte di appello di Napoli (Italija) 22. januarja 2020 – TJ/Balga Srl	26
2020/C 161/36	Zadeva C-33/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Ravensburg (Nemčija) 23. januarja 2020 – UK/Volkswagen Bank GmbH	27
2020/C 161/37	Zadeva C-40/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 27. januarja 2020 – AQ, BO, CP/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia	28
2020/C 161/38	Zadeva C-44/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 27. januarja 2020 – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/PC, RE	29
2020/C 161/39	Zadeva C-47/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 28. januarja 2020 – F/Stadt Karlsruhe	30
2020/C 161/40	Zadeva C-53/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 3. februarja 2020 – Hengstenberg GmbH & Co. KG/Spreewaldverein e.V.	31
2020/C 161/41	Zadeva C-60/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) 5. februarja 2020 – VAS „Latvijas dzelzceļš“/Valsts dzelzceļa administrācija	31
2020/C 161/42	Zadeva C-67/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Liège (Belgija) 10. februarja 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/M.M.	32
2020/C 161/43	Zadeva C-68/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Liège (Belgija) 10. februarja 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/C.	33
2020/C 161/44	Zadeva C-69/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Liège (Belgija) 10. februarja 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/C.	33

2020/C 161/45	Zadeva C-76/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad –Varna (Bolgarija) 12. februarja 2020 – „Balev Bio“ EOOD/Agentsia „Mitnitsi“, Teritorialna Direktsia Severna Morska	34
2020/C 161/46	Zadeva C-84/20P: Pritožba, ki so jo Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis vložili 14. februarja 2020 zoper sklep Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 11. decembra 2019 v zadevi T-547/19, Sarantis Sarantos/Evropski parlament, Svet Evropske unije in Evropska komisija	35
2020/C 161/47	Zadeva C-88/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal correctionnel de Bordeaux (Francija) 20. februarja 2020 – Procureur de la République/ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ	36
2020/C 161/48	Zadeva C-90/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Højesteret (Danska) 24. februarja 2020, Apcoa Parking Danmark A/S/Skatteministeriet	37
2020/C 161/49	Zadeva C-104/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal du travail de Nivelles (Belgija) 27. februarja 2020 – SD/Habitations sociales du Roman Païs SCRL, TE, stečajni upravitelj Régie des Quartiers de Tubize ASBL	37
2020/C 161/50	Zadeva C-106/20 P: Pritožba, ki jo je Helenska republika vložila 25. februarja 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 19. decembra 2019 v zadevi T-14/18, Helenska republika/Evropska komisija	38
2020/C 161/51	Zadeva C-107/20 P: Pritožba, ki jo je Helenska republika vložila 26. februarja 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 19. decembra 2019 v zadevi T-295/18, Helenska republika/Evropska komisija	39
2020/C 161/52	Zadeva C-109/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta domstolen (Švedska) 27. februarja 2020 — Republika Poljska/PL Holdings Sàrl	40
2020/C 161/53	Affaire C-112/20: Predlog za sprejetje predhodne odočbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 28. februarja 2020 – M. A./État belge	40
2020/C 161/54	Zadeva C-117/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) 3. marca 2020 – bpost SA/Autorité belge de la concurrence	41
Splošno sodišče		
2020/C 161/55	Zadeva T-92/20: Tožba, vložena 14. februarja 2020 – Fryč/Komisija	42
2020/C 161/56	Zadeva T-123/20: Tožba, vložena 20. februarja 2020 – Sciessent/Komisija	44
2020/C 161/57	Zadeva T-131/20: Tožba, vložena 27. februarja 2020 – IR/Komisija	45
2020/C 161/58	Zadeva T-132/20: Tožba, vložena 28. februarja 2020 – NEC Oncoimmunity/EASME	46
2020/C 161/59	Zadeva T-134/20: Tožba, vložena 27. februarja 2020 – Huhtamaki/Komisija	47
2020/C 161/60	Zadeva T-135/20: Tožba, vložena 28. februarja 2020 – Vulkano Research and Development/EUIPO – Ega (EGA Master)	48

2020/C 161/61	Zadeva T-136/20: Tožba, vložena 2. marca 2020 – Ardex/EUIPO – Chen (ArtiX PAINTS)	49
2020/C 161/62	Zadeva T-139/20: Tožba, vložena 26. februarja 2020 – Applia/Komisija	49
2020/C 161/63	Zadeva T-140/20: Tožba, vložena 26. februarja 2020 – Applia/Komisija	50
2020/C 161/64	Zadeva T-141/20: Tožba, vložena 26. februarja 2020 – Applia/Komisija	51
2020/C 161/65	Zadeva T-142/20: Tožba, vložena 26. februarja 2020 – Applia/Komisija	52
2020/C 161/66	Zadeva T-144/20: Tožba, vložena 5. marca 2020 – Guangxi Xin Fu Yuan/Komisija	53

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2020/C 161/01)***Zadnja objava**

UL C 137, 27.4.2020

Prejšnje objave

UL C 129, 20.4.2020

UL C 114, 6.4.2020

UL C 103, 30.3.2020

UL C 95, 23.3.2020

UL C 87, 16.3.2020

UL C 77, 9.3.2020

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 4. marca 2020 – Mowi ASA, nekdanja Marine Harvest ASA/Evropska komisija

(Zadeva C-10/18 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Konkurenca – Nadzor koncentracij podjetij – Uredba (ES) št. 139/2004 – Člen 4(1) – Obveznost predhodne priglasitve koncentracij – Člen 7(1) – Obveznost zadržanja izvajanja – Člen 7(2) – Izjema – Pojem „ena sama koncentracija“ – Člen 14(2) – Sklep o naložitvi glob zaradi izvedbe koncentracije pred njeno priglasitvijo in odobritvijo – Načelo ne bis in idem – Načelo vračunanja – Stek kršitev)

(2020/C 161/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Mowi ASA, nekdanja Marine Harvest ASA (zastopnik: R. Subiotto, QC)

Druška stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: M. Farley in F. Jimeno Fernández, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Mowi ASA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 142, 23.4.2018.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 3. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona – Španija) – Marc Gómez del Moral Guasch/Bankia SA

(Zadeva C-125/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Pogodba o hipotekarnem kreditu – Spremenljiva obrestna mera – Referenčni indeks za hipotekarne kredite hranilnic – Indeks, ki izhaja iz zakonske ali druge določbe – Enostranska uvedba te določbe s strani prodajalca ali ponudnika – Nadzor zahteve po preglednosti s strani nacionalnega sodišča – Posledice ugotovitve nedovoljenosti določbe)

(2020/C 161/03)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Marc Gómez del Moral Guasch

Tožena stranka: Bankia SA

Izrek

1. Člen 1(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da na področje uporabe te direktive spada pogoj iz pogodbe o hipotekarnem kreditu, sklenjene med potrošnikom in prodajalcem ali ponudnikom, ki določa, da obrestna mera, ki se uporabi za kredit, temelji na enem od uradnih referenčnih indeksov, določenih z nacionalno ureditvijo, ki jih kreditne institucije lahko uporabijo za hipotekarne kredite, kadar ta ureditev ne določa niti obvezne uporabe tega indeksa, ne glede na izbiro strank, niti njegove subsidiarne uporabe, če se stranki ne dogovorita drugače.
2. Direktivo 93/13, zlasti njen člen 4(2) in njen člen 8, je treba razlagati tako, da mora sodišče države članice preveriti jasnost in razumljivost pogodbenega pogoja, ki se nanaša na glavni predmet pogodbe, in to ne glede na prenos člena 4(2) te direktive v pravni red te države članice.
3. Direktivo 93/13, zlasti njen člen 4(2) in njen člen 5, je treba razlagati tako, da mora biti zaradi spoštovanja zahteve po preglednosti pogodbenega pogoja, ki določa spremenljivo obrestno mero v okviru pogodbe o hipotekarnem kreditu, ta pogoj ne le formalno in slovnično razumljiv, ampak mora povprečnemu potrošniku, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, omogočati, da razume, kako se ta obrestna mera dejansko izračuna, ter tako na podlagi natančnih in razumljivih pogojev oceni morebitne znatne ekonomske posledice takega pogoja za svoje finančne obveznosti. Elementa, ki sta v okviru presoje, ki jo mora v zvezi s tem opraviti nacionalno sodišče, zlasti upoštevna, sta, prvič, okoliščina, da so glavni elementi v zvezi z izračunom te obrestne mere brez težav dostopni vsem osebam, ki nameravajo skleniti pogodbo o hipotekarnem posojilu, ker je način izračuna navedene obrestne mere objavljen, in drugič, predložitev informacij o preteklem gibanju indeksa, na podlagi katerega se ta obrestna mera izračuna.
4. Člen 6(1) in člen 7(1) Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da nacionalno sodišče, če je nepošteni pogodbeni pogoj, ki za izračun spremenljivih obresti posojila določa referenčni indeks, ničten, ta indeks nadomesti z zakonitim indeksom, ki se uporabi, če se stranki ne dogovorita drugače, pod pogojem, da zadevna pogodba o hipotekarnem kreditu zaradi odprave navedenega nepoštenega pogoja ne bi mogla več obstajati in da bi bile posledice razglasitve ničnosti te celotne pogodbe za potrošnika posebej škodljive.

(¹) UL C 152, 30.4.2018.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 4. marca 2020 – Tulliallan Burlington Ltd/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Burlington Fashion GmbH

(Združene zadeve od C-155/18 P do C-158/18 P) (¹)

(Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Besedni in figurativni znamki „BURLINGTON“ – Ugovor imetnika prejšnjih besednih in figurativnih znamk „BURLINGTON“ in „BURLINGTON ARCADE“ – Člen 8(1)(b) – Verjetnost zmede – Nicejski aranžma – Razred 35 – Pojem „storitve prodaje na drobno“ – Člen 8(4) – Zloraba – Člen 8(5) – Ugled – Merila presoje – Podobnost med proizvodi in storitvami – Zavrnitev ugovora)

(2020/C 161/04)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Tulliallan Burlington Ltd (zastopnik: A. Norris, Barrister)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnika: M. Fischer in D. Botis, agenta), Burlington Fashion GmbH (zastopnica: A. Parr, Rechtsanwältin)

Izrek

1. Sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 6. decembra 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, neobjavljena, EU:T:2017:873), z dne 6. decembra 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, neobjavljena, EU:T:2017:872), z dne 6. decembra 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, neobjavljena, EU:T:2017:871), in z dne 6. decembra 2017, Tulliallan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, neobjavljena, EU:T:2017:870) se razveljavijo.
2. Odločbe četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 11. januarja 2016 (zadeve R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 in R 1635/2013-4) v zvezi s štirimi postopki z ugovori med družbama Tulliallan Burlington Ltd in Burlington Fashion GmbH se razveljavijo.
3. Družbi Burlington Fashion GmbH in Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) se naloži, da krijeta svoje stroške in po enakih delih plačata stroške, ki so družbi Tulliallan Burlington Ltd nastali v postopku na prvi stopnji v zadevah od T-120/16 do T-123/16 in v pritožbenem postopku.

(¹) UL C 240, 9.7.2018.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 4. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku – Poljska) – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A.

(Zadeva C-183/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2005/214/PNZ – Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni, naloženih pravnim osebam – Nepopolni prenos Okvirnega sklepa – Obveznost skladne razlage nacionalnega prava – Obseg)

(2020/C 161/05)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Tožena stranka: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

Ob udeležbi: Prokuratura Rejonowa Gdańsk-Śródmieście w Gdańsku

Izrek

1. Pojem „pravna oseba“, med drugim uporabljen v členu 1(a) in členu 9(3) Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati v skladu s pravom države izdajateljice odločbe o naložitvi denarne kazni.

2. Okvirni sklep 2005/214, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, je treba razlagati tako, da sodišču države članice ne nalaga, da ne uporabi določbe nacionalnega prava, ki ni združljiva s členom 9(3) Okvirnega sklepa 2005/214, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, saj ta določb nima neposrednega učinka. Predložitveno sodišče pa mora, kolikor je mogoče, nacionalno pravo razlagati skladno, da zagotovi rezultat, ki je v skladu s ciljem, ki se uresničuje z Okvirnim sklepom 2005/214, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299.

⁽¹⁾ UL C 221, 25.6.2018.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 5. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalska) – Idealmed III – Serviços de Saúde SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zadeva C-211/18) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Obdavčenje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 132(1)(b) – Oprostitve – Bolnišnična in zdravstvena oskrba – Bolnišnice – Storitve, opravljene pod socialnimi pogoji, primerljivimi s pogoji, ki veljajo za osebe javnega prava – Člena 377 in 391 – Odstopanja – Izbira glede obdavčitve – Ohranitev obdavčitve – Sprememba pogojev za opravljanje dejavnosti)

(2020/C 161/06)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Idealmed III – Serviços de Saúde SA

Tožena stranka: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izrek

- Člen 132(1)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da lahko pristojni organi države članice – da bi ugotovili, ali se storitve zdravstvene oskrbe, ki jih opravi zasebna bolnišnica in ki so v splošnem interesu, zagotavljajo pod socialnimi pogoji, primerljivimi s pogoji, ki veljajo za osebe javnega prava, v smislu te določbe – upoštevajo okoliščino, da se te storitve opravljajo v okviru pogodb, sklenjenih z javnimi organi te države članice, po cenah, določenih v teh pogodbah, stroške teh storitev pa delno nosijo ustanove socialne varnosti te države članice.
- Člen 391 Direktive 2006/112 v povezavi z njenim členom 377 in načeli varstva legitimnih pričakovanj, pravne varnosti in davčne nevtralnosti je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se plačila DDV oprostitjo storitve zdravstvene oskrbe, ki jih opravi zasebna bolnišnica in ki spadajo v okvir člena 132(1)(b) te direktive, zaradi spremembe pogojev za opravljanje njenih dejavnosti, do katere je prišlo po tem, ko je izbrala sistem obdavčitve, ki je določen v nacionalni zakonodaji zadevne države članice in ki je za vse zavezanke, ki so opravili takšno izbiro, določil obveznost, da ostanejo v tem sistemu v določenem obdobju, ki se še ni izteklo.

⁽¹⁾ UL C 240, 9.7.2018.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 27. februarja 2020 – Constantin Film Produktion GmbH/Urad
Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)**

(Zadeva C-240/18 P) ⁽¹⁾

**(Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 7(1)(f) – Absolutni razlog za
zavrnitev – Znamka, ki je v nasprotju s sprejetimi moralnimi načeli – Besedni znak „Fack Ju Göhte“ –
Zavrnitev zahteve za registracijo)**

(2020/C 161/07)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Constantin Film Produktion GmbH (zstopnika: E. Saarmann in P. Baronikians, Rechtsanwälte)

Druška stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnik: D. Hanf, agent)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 24. januarja 2018, Constantin Film Produktion/EUIPO (Fack Ju Göhte) (T-69/17, neobjavljena, EU:T:2018:27), se razveljavi.
2. Odločba petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino z dne 1. decembra 2016 (zadeva R 2205/2015-5) v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka „Fack Ju Göhte“ kot znamke Evropske unije se razveljavi.
3. Urad Evropske unije za intelektualno lastnino poleg lastnih stroškov nosi stroške družbe Constantin Film Produktion GmbH, nastale v postopku na prvi stopnji v zadevi T-69/17 in v pritožbenem postopku.

⁽¹⁾ UL C 249, 16.7.2018.

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 4. marca 2020 – Urad Evropske unije za intelektualno
lastnino/Equivalenza Manufactory, SL**

(Zadeva C-328/18 P) ⁽¹⁾

**(Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 8(1)(b) – Verjetnost zmede –
Presoja podobnosti nasprotujočih si znakov – Celovita presoja verjetnosti zmede – Upoštevanje pogojev
trženja – Nevtralizacija fonetične podobnosti z vizualnimi in pomenskimi razlikami – Pogoji za
nevtralizacijo)**

(2020/C 161/08)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnik: J.F. Crespo Carrillo, agent)

Druška stranka v postopku: Equivalenza Manufactory, SL (zastopniki: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal in E. Armero Lavie, abogados)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 7. marca 2018, Equivalenza Manufactory/EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) (T-6/17, neobjavljena, EU:T:2018:119), se razveljavi.

2. Tožba za razveljavitev, ki jo je družba Equivalenza Manufactory SL vložila pri Splošnem sodišču Evropske unije v zadevi T-6/17, se zavrne.
3. Družbi Equivalenza Manufactory SL se naloži, da poleg svojih stroškov, nastalih v postopku na prvi stopnji v zadevi T-6/17 in v postopku s pritožbo, nosi stroške, ki so Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) nastali v zvezi s tema postopkoma.

(¹) UL C 341, 24.9.2018.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 4. marca 2020 – Buonotourist Srl/Evropska komisija, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

(Zadeva C-586/18 P) (¹)

(Pritožba – Konkurenca – Državne pomoči – Podjetje, ki upravlja omrežje avtobusnih povezav v deželi Kampaniji (Italija) – Nadomestilo za obveznosti opravljanja javne službe, ki so ga izplačali italijanski organi po sodbi Consiglio di Stato (državni svet, Italija) – Sklep Evropske komisije, s katerim je bil ukrep razglašen za nezakonito pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgom)

(2020/C 161/09)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Buonotourist Srl (zastopnika: M. D'Alberti in L. Visone, avvocati)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopniki: G. Conte, P.-J. Loewenthal in L. Armati, agenti), Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV) (zastopnik: M. Malena, avvocato)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Buonotourist Srl se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 399, 5.11.2018.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 4. marca 2020 – CSTP Azienda della Mobilità SpA/Evropska komisija, Asstra Associazione Trasporti

(Zadeva C-587/18 P) (¹)

(Pritožba – Konkurenca – Državne pomoči – Podjetje, ki upravlja omrežje avtobusnih povezav v deželi Kampaniji (Italija) – Nadomestilo za obveznosti opravljanja javne službe, ki so ga izplačali italijanski organi po sodbi Consiglio di Stato (državni svet, Italija) – Sklep Evropske komisije, s katerim je bil ukrep razglašen za nezakonito pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgom)

(2020/C 161/10)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: CSTP Azienda della Mobilità SpA (zastopnika: G. Capo in L. Visone, avvocati)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopniki: G. Conte, P. J. Loewenthal in L. Armati, agenti), Asstra Associazione Trasporti (zastopnik: M. Malena, avvocato)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi CSTP Azienda della Mobilità SpA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 399, 5.11.2018.

**Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 4. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Administrativen sad – Varna – Bolgarija) – Teritorialna direktsia „Severna morska“ kam Agentsia
Mitnitsi, pravna naslednica Mitnitsa Varna/„Schenker“ EOOD**

(Zadeva C-655/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Carinska unija – Uredba (EU) št. 952/2013 – Odstranitev izpod carinskega nadzora – Tatvina blaga, danega v postopek carinskega skladiščenja – Člen 242 – Oseba, odgovorna za odstranitev – Imetnik dovoljenja za carinsko skladiščenje – Sankcija za kršitev carinske zakonodaje – Člen 42 – Obveznost plačila zneska, ki ustreza vrednosti manjkajočega blaga – Hkratna naložitev z denarno sankcijo – Sorazmernost)

(2020/C 161/11)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad – Varna

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Teritorialna direktsia „Severna morska“ kam Agentsia Mitnitsi, pravna naslednica Mitnitsa Varna

Tožena stranka: „Schenker“ EOOD

Ob udeležbi: Okrazhna prokuratura – Varna

Izrek

1. Uredbo (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero se v primeru tatvine blaga, danega v postopek carinskega skladiščenja, imetniku dovoljenja za carinsko skladiščenje naloži ustrezna denarna sankcija zaradi kršitve carinske zakonodaje.
2. Člen 42(1) Uredbe št. 952/2013 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero mora imetnik dovoljenja za carinsko skladiščenje v primeru odstranitve blaga, danega v postopek carinskega skladiščenja, izpod carinskega nadzora poleg denarne sankcije plačati še znesek, ki ustreza vrednosti tega blaga.

(¹) JO C 4, 7.1.2019.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 5. marca 2020 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), M. J. Dairies EOOD

(Zadeva C-766/18 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Ugovor – Člen 8(1)(b) – Verjetnost zmede – Merila presoje – Uporabljivost za prejšnjo kolektivno znamko – Medsebojna odvisnost podobnosti nasprotujočih si znamk in podobnosti proizvodov ali storitev, ki jih ti znamki označujeta)

(2020/C 161/12)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (zastopniki: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, V. Marsland, solicitor, in K. K. Kleanthous)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnik: D. Gája, agent), M. J. Dairies EOOD (zastopniki: D. Dimitrova in I. Pakidanska, advokati)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 25. septembra 2018, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) (T 328/17, neobjavljena, EU:T:2018:594), se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 82, 4.3.2019.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 4. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Zadeva C-34/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Telekomunikacijske storitve – Uvedba zagotavljanja odprtosti telekomunikacijskih omrežij – Direktiva 97/13/ES – Dajatve in pristojbine, ki veljajo za posamična dovoljenja – Prehodna ureditev, s katero je uvedena pristojbina, ki ni ena od tistih, ki so dovoljene z Direktivo 97/13/ES – Pravnomočnost sodbe sodišča višje stopnje, za katero se meni, da je v nasprotju s pravom Unije)

(2020/C 161/13)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Telecom Italia SpA

Toženi stranki: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Izrek

1. Člen 22(3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 97/13/ES z dne 10. aprila 1997 o skupnem okviru za splošne avtorizacije in posamična dovoljenja na področju telekomunikacijskih storitev je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki za leto 1998 podaljšuje obveznost – naloženo telekomunikacijskemu podjetju, nosilcu odobritve, ki je obstajala na dan začetka veljavnosti te direktive – da plača pristojbino, ki se izračuna na podlagi prometa, in ne le na podlagi upravnih stroškov za izdajo, upravljanje, nadzor in izvajanje sistema splošnih odobritev in posamičnih dovoljenj.
2. Pravo Unije je treba razlagati tako, da nacionalnemu sodišču ne nalaga, da ne uporabi nacionalnih postopkovnih pravil, na podlagi katerih je sodna odločba postala pravnomočna, tudi če bi bila s tem lahko odpravljena kršitev določbe prava Unije, kar ne izključuje možnosti, da zainteresirane osebe uveljavljajo odgovornost države, da bi na ta način dosegle pravno varstvo svojih pravic, ki jih priznava pravo Unije.

⁽¹⁾ UL C 182, 27.5.2019.

**Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 5. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Bundesfinanzhof – Nemčija) – X-GmbH/Finanzamt Z**

(Zadeva C-48/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Direktiva 2006/112/ES – Člen 132(1)(c) – Oprostitev – Zdravstvena oskrba oseb, opravljena v okviru medicinske in paramedicinske poklicne dejavnosti – Storitve, opravljene po telefonu – Storitve, ki jih opravijo zdravstveniki in medicinske sestre ter asistenti za zdravstveno nego)

(2020/C 161/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišča

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X-GmbH

Tožena stranka: Finanzamt Z

Izrek

1. Člen 132(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da za storitve, ki se opravljajo po telefonu in ki vključujejo svetovanje o zdravju in boleznih, lahko velja oprostitev iz te določbe, če uresničujejo terapevtski namen, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

2. Člen 132(1)(c) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da se z njim ne zahteva, da morajo zaradi dejstva, da se zdravstvena oskrba oseb opravi po telefonu, za zdravstvenike in medicinske sestre ter asistente za zdravstveno nego, ki opravljajo te storitve, veljati dodatne zahteve glede poklicnih kvalifikacij, da bi za navedene storitve lahko veljala oprostitev iz te določbe, če se zanje lahko šteje, da so enako kakovostne kot storitve, ki jih z uporabo istega komunikacijskega sredstva opravljajo drugi ponudniki, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 148, 29.4.2019.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 5. marca 2020 – Credito Fondiario SpA/Enotni odbor za reševanje, Italijanska republika, Evropska komisija

(Zadeva C-69/19 P) (¹)

(Pritožba – Ekonomska in monetarna unija – Bančna unija – Sanacija ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij (EMR) – Enotni odbor za reševanje (SRB) – Enotni sklad za reševanje (SRF) – Določitev predhodnih prispevkov za leto 2016 – Ničnostna tožba – Rok za vložitev tožbe – Zamuda – Ugovor nezakonitosti – Očitna nedopustnost)

(2020/C 161/15)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Credito Fondiario SpA (zastopniki: sprva F. Sciaudone, S. Frazzani, A. Neri in F. Iacovone, avvocati, nato pa F. Sciaudone, A. Neri in F. Iacovone, avvocati)

Druge stranke v postopku: Enotni odbor za reševanje (zastopniki: H. Ehlers, agentka, skupaj s S. Iancom, B. Meyringom, T. Klupschem in S. Schelom, Rechtsanwälte, ter M. Caccialanzo in A. Villanijem, avvocati,), Italijanska republika (zastopniki: G. Palmieri, agentka, skupaj s P. Gentilijem, avvocato dello Stato), Evropska komisija (zastopniki: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik in A. Steiblytè, agenti)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Credito Fondiario SpA se naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške Enotnega odbora za reševanje.
3. Italijanska republika in Evropska komisija nosita svoje stroške.

(¹) UL C 103, 18.3.2019.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 5. marca 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Pensionsversicherungsanstalt/CW

(Zadeva C-135/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Socialna varnost delavcev migrantov – Koordinacija sistemov socialne varnosti – Uredba (ES) št. 883/2004 – Člena 3 in 11 – Stvarno področje uporabe – Dajatve, ki spadajo na področje uporabe te uredbe – Opredelitev – Dajatev za bolezni – Dajatev za invalidnost – Dajatev za brezposelnost – Oseba, ki je prenehala biti vključena v sistem socialne varnosti države članice, potem ko je v njej prenehala opravljati poklicno dejavnost in je stalno prebivališče prenesla v drugo državo članico – Vloga za pridobitev nadomestila za rehabilitacijo v nekdanji državi stalnega prebivališča in zaposlitve – Zavrnitev – Določitev zakonodaje, ki se uporablja)

(2020/C 161/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišča

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pensionsversicherungsanstalt

Tožena stranka: CW

Izrek

1. Dajatev, kot je nadomestilo za rehabilitacijo iz postopka v glavni stvari, je dajatev za bolezni v smislu člena 3(1)(a) Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 465/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012.
2. Uredbo št. 883/2004, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 465/2012, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje položaju, v katerem pristojni organ matične države članice osebi, ki je prenehala biti vključena v sistem socialne varnosti svoje matične države članice, potem ko je v njej prenehala opravljati poklicno dejavnost in je stalno prebivališče prenesla v drugo državo članico, v kateri je delala in pridobila večino zavarovalnih dob, zavrne dodelitev dajatve, kot je nadomestilo za rehabilitacijo iz postopka v glavni stvari, saj za to osebo ne velja zakonodaja navedene matične države članice, ampak zakonodaja države članice, v kateri ima stalno prebivališče.

⁽¹⁾ UL C 172, 20.5.2019.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 27. februarja 2020 – Evropska komisija/Helenska republika

(Zadeva C-298/19) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 91/676/EGS – Varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov – Sodba Sodišča, s katero je bila ugotovljena neizpolnitev obveznosti – Neizvršitev – Člen 260(2) PDEU – Denarne kazni – Pavšalni znesek)

(2020/C 161/17)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Konstantinidis in E. Manhaeve, agenta)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnik: E. Skandalou, agent)

Izrek

1. Helenska republika s tem, da do datuma izteka roka, določenega v uradnem opominu, ki ga je izdala Evropska komisija, in sicer 5. decembra 2017, ni sprejela ukrepov za izvršitev sodbe z dne 23. aprila 2015, Komisija/Grčija (C-149/14, neobjavljena, EU:C:2015:264), ni izpolnila obveznosti iz člena 260(1) PDEU.
2. Helenska republika mora Evropski komisiji plačati pavšalni znesek 3 500 000 EUR na račun, ki ga bo ta sporočila.
3. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 213, 24.6.2019.

Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 6. novembra 2019 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Specializat Mureș – Romunija) – MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

(Zadeva C-75/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Člen 99 Poslovnika Sodišča – Direktiva 93/13/EGS – Potrošniške pogodbe – Potrošniški kredit – Postopek prisilne izvršbe – Petnajstdnevni rok od obvestitve o postopku prisilne izvršbe za uveljavljanje nepoštenosti pogoja)

(2020/C 161/18)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Tribunalul Specializat Mureș

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: MF

Toženi stranki: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București in Secapital Sàrl

Izrek

Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da nasprotuje pravilu nacionalnega prava, na podlagi katerega potrošnik, ki je s kreditno institucijo podpisal pogodbo o posojilu in proti kateremu je ta institucija sprožila postopek prisilne izvršbe, po izteku petnajstdnevnega roka od vročitve prvih aktov tega postopka ne more uveljavljati obstoja nepoštenih pogojev z namenom ugovaranja temu postopku, in tudi če ta potrošnik lahko na podlagi nacionalnega prava pri sodišču vloži tožbo za ugotovitev obstoja nepoštenih pogojev, za katero ne velja noben rok, vendar katere izid nima učinka na izid postopka prisilne izvršbe, ki lahko zavezuje potrošnika pred rezultatom tožbe za ugotovitev obstoja nepoštenih pogojev.

(¹) UL C 164, 13.5.2019.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Rayonen sad Blagoevgrad (Bolgarija) 13. maja 2019 – „MAK TURS“ AD/Direktor na Direktsia „Inspektsia po truda“, Blagoevgrad

(Zadeva C-376/19)

(2020/C 161/19)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Rayonen sad Blagoevgrad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „MAK TURS“ AD

Tožena stranka: Direktor na Direktsia „Inspektsia po truda“, Blagoevgrad

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 13. februarja 2020 ugotovilo, da preučitev zadeve ne spada v pristojnost Sodišča Evropske unije.

Pritožba, ki jo je EMB Consulting SE vložila 24. julija 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 23. maja 2019 v zadevi T-107/17, Frank Steinhoff in drugi/Evropska centralna banka

(Zadeva C-571/19 P)

(2020/C 161/20)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: EMB Consulting SE (zastopnika: O. Hoepner in D. Unrau, Rechtsanwälte)

Druge stranke: Frank Steinhoff, Ewald Filbry, Vereinigte Raiffeisenbanken Gräfenberg-Forchheim-Eschenau-Heroldsberg eG, Werner Bäcker, Evropska centralna banka

Sodišče Evropske unije (sedmi senat) je s sklepom z dne 12. marca 2020 pritožbo zavrnilo in sklenilo, da pritožnica nosi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemčija) 10. septembra 2019 – Gardinia Home Decor GmbH/Hauptzollamt Ulm

(Zadeva C-670/19)

(2020/C 161/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Baden-Württemberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gardinia Home Decor GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Ulm

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 27. februarja 2020 odločilo:

Kombinirano nomenklaturu iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 861/2010 z dne 5. oktobra 2010⁽²⁾, je treba razlagati tako, da so karnise iz navadnih kovin zajete s tarifno podštevilko 8302 41 90, če ne gre za profilne izdelke ali cevi, ki so rezane na želeno dolžino, in da mora to preizkusiti predložitveno sodišče, da proizvode iz postopka v glavni stvari na podlagi odgovora Sodišča na prvo vprašanje za predhodno odločanje samostojno tarifno uvrsti.

⁽¹⁾ UL 1987, L 256, str. 1.

⁽²⁾ Uredba o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL 2010, L 284, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 18. novembra 2019 – Ativa S.p.A./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

(Zadeva C-835/19)

(2020/C 161/22)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnica: Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A.

Tožene stranke in nasprotne stranke v pritožbenem postopku: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di bacino del Po

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pravo Evropske unije in zlasti načela, določena z Direktivo 2014/23/EU⁽¹⁾, zlasti svoboda pri izbiranju postopkov oddaje, ob upoštevanju načel preglednosti in [enake] obravnave v skladu z uvodno izjavo 68 in členom 30 v okviru podeljevanja koncesij, nasprotujejo nacionalnemu predpisu, ki izhaja iz člena 178(8)(a) D. Lgs. 18 aprile 2016, n. 50 (zakonska uredba št. 50 z dne 18. aprila 2016), ki javnim naročnikom brezpogojno prepoveduje oddajanje avtocestnih koncesij, ki so se ali se bodo iztekle, v skladu s postopki, ki jih določa člen 183, ki ureja področje projektnega financiranja.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL 2014, L 94, str. 1).

Pritožba, ki jo je Pink Lady America LLC vložila 3. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 24. septembra 2019 v zadevi T-112/18, Pink Lady America/USRS

(Zadeva C-886/19 P)

(2020/C 161/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Pink Lady America LLC (zastopnika: R. Manno, S. Sernia, avvocati)

Drugi stranki v postopku: Urad Skupnosti za rastlinske sorte, Western Australian Agriculture Authority (WAAA)

Sodišče (senat, ki odloča o predlogu za dopustitev pritožbe) je s sklepom z dne 3. marca 2020 odločilo, da se pritožba ne dopusti in da družba Pink Lady America LLC nosi svoje stroške.

Pritožba, ki jo je Camelia Manéa vložila 29. novembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 12. septembra 2019 v zadevi T-225/18, Manéa/CdT

(Zadeva C-892/19 P)

(2020/C 161/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Camelia Manéa (zastopnik: M.-A. Lucas, avocat)

Druga stranka v postopku: Prevajalski center za organe Evropske unije (CdT)

Predlogi

- Razveljavitev sodbe z dne 12. septembra 2019 (T-225/18);
- ponovna odločitev o tožbi in ugoditev tožbenim predlogom pritožnice s prve stopnje;
- naložitev plačila stroškov na obeh stopnjah CdT.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe navaja sedem pritožbenih razlogov.

Prvi pritožbeni razlog, ki se nanaša na točke od 36 do 38: izkrivljanje dejanske in pravne podlage prvega tožbenega razloga pritožnice.

Drugi pritožbeni razlog, ki se nanaša na točko 43 izpodbijane sodbe: kršitev pravil s področja dokazovanja, vsebinsko nepravilna presoja zaradi nepopolne preučitve spisa, izkrivljanje dokazov in izkrivljanje dokumenta iz spisa.

Tretji pritožbeni razlog, ki se nanaša na točko 44 izpodbijane sodbe: protislovna obrazložitev, izkrivljanje oziroma vsebinsko nepravilna presoja sklepa z dne 10. junija 2016 zaradi nepopolne preučitve spisa in kršitev obveznosti vzpostavitve prejšnjega stanja ob upoštevanju zakonitosti.

Četrty pritožbeni razlog, ki se nanaša na točko 55 izpodbijane sodbe: izkrivljanje obrazložitve iz sklepa z dne 29. maja 2017.

Peti pritožbeni razlog, ki se nanaša na točko 56 izpodbijane sodbe: izkrivljanje tožbenega razloga v zvezi z nespoštovanjem obveznosti obrazložitve.

Šesti pritožbeni razlog: protislovnost točk 81 in 83 izpodbijane sodbe.

Sedmi pritožbeni razlog, ki se nanaša na točko 84 izpodbijane sodbe: izkrivljanje argumentacije, vsebinsko nepravilna presoja zaradi nepopolne preučitve spisa in nezadostnost odgovora Splošnega sodišča na argumentacijo pritožnice.

Pritožba, ki jo je Esim Chemicals GmbH vložila 10. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 9. oktobra 2019 v zadevi T-713/18, Esim Chemicals/EUIPO

(Zadeva C-902/19 P)

(2020/C 161/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Prtožnik: Esim Chemicals GmbH (zastopnika: I. Rungg, Rechtsanwalt, I. Innerhofer, Rechtsanwältin)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Sodišče (senat, ki odloča o dopustnosti pritožb) je s sklepom z dne 3. marca 2020 odločilo, da pritožba ni dopustna in naj družba Esim Chemicals GmbH nosi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesverwaltungsgericht Steiermark (Avstrija) 16. decembra 2019 – Fluctus s.r.o. in drugi

(Zadeva C-920/19)

(2020/C 161/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranki v postopku v glavni stvari

Prtožniki: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI

Druga stranka: Landespolizeidirektion Steiermark

ob udeležbi Finanzpolizei Team 96 für das Finanzamt Deutschlandsberg Leibnitz Voitsberg

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 56 PDEU razlagati tako, da je pri presoji nedopustnih oglaševalskih praks koncesionarja, kakor jih je v zvezi z državnim monopolom nad igrami na srečo opredelilo Sodišče v svoji ustaljeni sodni praksi, pomembno, ali se je trg iger na srečo na splošno v zadevnem obdobju dejansko povečal, ali pa že zadošča, da je cilj oglaševanja spodbujanje k dejavni udeležbi v igri, na primer s tem, da se igro predstavlja kot nenevarno, se ji pripisuje pozitivno podobo zaradi uporabe prihodkov za dejavnosti v splošnem interesu ali pa se njena privlačnost povečuje z udarnimi oglaševalskimi slogani, s katerimi se na zapeljiv način obljublja možnost velikih dobitkov?

2. Ali je treba člen 56 PDEU poleg tega razlagati tako, da oglaševalske prakse monopolista, če obstajajo, vsekakor izključujejo koherentnost monopolne ureditve, ali pa lahko v primeru ustreznih oglaševalskih dejavnosti zasebnih ponudnikov tudi monopolist spodbuja k dejavni udeležbi v igri, na primer s tem, da igro predstavlja kot nenevarno, ji pripisuje pozitivno podobo zaradi uporabe prihodkov za dejavnost v splošnem interesu ali pa njeno privlačnost povečuje z udarnimi oglaševalskimi slogani, s katerimi se na zapeljiv način obljublja možnost velikih dobitkov?
3. Ali mora nacionalno sodišče, ki je v okviru svoje pristojnosti dolžno uporabljati člen 56 PDEU, po uradni dolžnosti skrbeti za poln učinek teh določb, tako da ne uporabi nobene določbe nacionalnega prava, za katero meni, da ni v skladu z navedenimi določbami, tudi če je bila v postopku pred ustavnim sodiščem potrjena skladnost teh nacionalnih določb s pravom Unije?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 18. decembra 2019 – FMS in FNZ/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság in Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Zadeva C-924/19)

(2020/C 161/27)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: FMS in FNZ

Toženi stranki: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság in Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Vprašanja za predhodno odločanje

1. [nov razlog za nedopustnost]

Ali se določbe o nedopustnih prošnjah iz člena 33 Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013⁽¹⁾ o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (prenovitev) (v nadaljevanju: Direktiva o postopkih) lahko razlagajo tako, da nasprotujejo predpisom države članice, na podlagi katerih je prošnja v azilnem postopku nedopustna, če je prosilec prišel na Madžarsko prek države, v kateri ni bil izpostavljen preganjanju ali tveganju resne škode ali v kateri je zagotovljena zadostna raven zaščite?

2. [izvedba azilnega postopka]

- (a) Ali je treba člen 6 in člen 38(4) Direktive o postopkih ter njeno uvodno izjavo 34, ki nalaga obveznost obravnavanja prošenj za mednarodno zaščito, z vidika člena 18 Listine o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), razlagati tako, da mora organ države članice, pristojen za odločanje o azilu, prosilcu zagotoviti možnost, da predlaga uvedbo azilnega postopka, če prošnje za azil ni vsebinsko obravnaval ob sklicevanju na razlog za nedopustnost, naveden v prvem vprašanju za predhodno odločanje, in je nato odredil vrnitev prosilca v tretjo državo, ki pa je zavrnila njegov sprejem?
- (b) Če je odgovor na vprašanje za predhodno odločanje 2(a) pritrdilen, kakšna je natančna vsebina te obveznosti? Ali ta obveznost vključuje zagotovitev možnosti za vložitev nove prošnje za azil, s čimer se torej izključijo negativne posledice poznejših prošenj, na katere se nanašata člen 33(2)(d) in člen 40 Direktive o postopkih, ali pa vključuje uvedbo ali izvedbo azilnega postopka po uradni dolžnosti?

- (c) Če je odgovor na vprašanje za predhodno odločanje 2(a) pritrdilen, ali država članica lahko, ob upoštevanju tudi člena 38(4) Direktive o postopkih in brez spremembe dejanskega stanja, ponovno preuči nedopustnost prošnje v okviru tega novega postopka (s čimer bi imela možnost uporabiti katero koli vrsto postopka, zajetega v poglavju III, tako da bi lahko na primer ponovno uporabila razlog za nedopustnost) ali pa mora vsebinsko obravnavati prošnjo za azil v zvezi z izvirno državo?
- (d) Ali iz člena 33(1) in (2)(b) in (c) ter iz členov 35 in 38 Direktive o postopkih, z vidika člena 18 Listine izhaja, da je ponovni sprejem s strani tretje države kumulativna zahteva za uporabo razloga za nedopustnost, to je za sprejetje odločitve, ki temelji na takem razlogu, ali pa zadostuje, če se preveri obstoj te zahteve ob izvršitvi take odločitve?

3. [tranzitno območje kot kraj pridržanja v okviru azilnega postopka]

Vprašanja v nadaljevanju so upoštevana, če je treba glede na odgovor na drugo vprašanje za predhodno odločanje izvesti azilni postopek.

- (a) Ali je treba člen 43 Direktive o postopkih razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki dovoljuje pridržanje prosilca na tranzitnem območju za več kot štiri tedne?
- (b) Ali je treba člen 2(h) Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (prenovitev) (v nadaljevanju: Direktiva o sprejemu) (²), ki se uporablja v skladu s členom 26 Direktive o postopkih, z vidika člena 6 in člena 52(3) Listine, razlagati tako, da namestitev na tranzitnem območju v okoliščinah obravnavanega primera (območje, ki ga ni mogoče zakonito prostovoljno zapustiti v nobeni smeri) za obdobje, daljše od štirih tednov, na katero se nanaša člen 43 Direktive o postopkih, pomeni pridržanje?
- (c) Ali je s členom 8 Direktive o sprejemu, ki se uporablja v skladu s členom 26 Direktive o postopkih, združljivo dejstvo, da se pridržanje prosilca izvede za obdobje, daljše od štirih tednov, na katero se nanaša člen 43 Direktive o postopkih, le zato, ker ne more izpolniti svojih potreb (po namestitvi in preživljanju), saj za to nima materialnih sredstev?
- (d) Ali so s členoma 8 in 9 Direktive o sprejemu, ki se uporabljata v skladu s členom 26 Direktive o postopkih, združljiva dejstva, da namestitev, izvedena v okviru pridržanja *de facto* za obdobje, daljše od štirih tednov, na katero se nanaša člen 43 Direktive o postopkih, ni bila odrejena s sklepom o pridržanju, da ni zagotovljeno pravno sredstvo za izpodbijanje zakonitosti pridržanja in njegovega ohranjanja, da se pridržanje *de facto* izvede, ne da bi se preučili njegova potrebnost ali sorazmernost ali morebitne alternativne možnosti, in da ni določeno njegovo natančno trajanje, vključno s trenutkom njegovega prenehanja?
- (e) Ali je mogoče člen 47 Listine razlagati tako, da lahko sodišče države članice organu države članice, kadar ugotovi očitno nezakonito pridržanje, kot previdnostni ukrep do konca postopka v upravnem sporu naloži, da za državljana tretje države določi kraj bivanja, ki je zunaj tranzitnega območja in ki ni kraj pridržanja?

4. [tranzitno območje kot kraj pridržanja v okviru policije za tujce]

Vprašanja v nadaljevanju so upoštevana, če glede na odgovor na drugo vprašanje za predhodno odločanje ni treba izvesti azilnega postopka v okviru policije za tujce.

- (a) Ali je treba uvodni izjavi 17 in 24 ter člen 16 Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (v nadaljevanju: Direktiva o vračanju) (³), z vidika člena 6 in člena 52(3) Listine, razlagati tako, da namestitev na tranzitnem območju v okoliščinah, kakršne so obravnavane v sporu o glavni stvari (območje, ki ga ni mogoče zakonito prostovoljno zapustiti v nobeni smeri), pomeni odvzem prostosti v smislu teh določb?

- (b) Ali je z uvodno izjavo 16 in členom 15(1) Direktive o vračanju, z vidika člena 6 in člena 52(3) Listine združljivo dejstvo, da se pridržanje prosilca iz tretje države izvede le, ker zanj velja ukrep vrnitve in nima materialnih sredstev za zadovoljitev svojih potreb (po namestitvi in preživljanju)?
- (c) Ali je z uvodno izjavo 16 in s členom 15(2) Direktive o vračanju, z vidika člena 6, člena 47 in člena 52(3) Listine, združljivo dejstvo, da namestitev v okviru pridržanja *de facto* ni bila odrejena s sklepom o pridržanju, da ni zagotovljeno pravno sredstvo za izpodbijanje zakonitosti pridržanja in njegovega ohranjanja ter da se pridržanje *de facto* izvede, ne da bi se preučili njegova potrebnost ali sorazmernost ali morebitne alternativne možnosti?
- (d) Ali je mogoče člen 15(1) in (4) ter (6), pa tudi uvodno izjavo 16 Direktive o vračanju, z vidika členov 1, 4, 6 in 47 Listine, razlagati tako, da nasprotujejo temu, da se pridržanje izvede, ne da bi bila določena njegovo natančno trajanje niti trenutek njegovega prenehanja?
- (e) Ali je mogoče pravo Unije razlagati tako, da lahko sodišče države članice organu države članice, kadar ugotovi očitno nezakonito pridržanje, kot previdnostni ukrep do konca postopka v upravnem sporu naloži, da za državljana tretje države določi kraj bivanja, ki je zunaj tranzitnega območja in ki ni kraj pridržanja?

5. [učinkovito sodno varstvo, kar zadeva sklep, s katerim je bila spremenjena država vrnitve]

Ali je treba člen 13 Direktive o vračanju, v skladu s katero se državljanu tretje države podeli dejanska pravica do vložitve pravnega sredstva zoper „odločbe v zvezi z vrnitvijo“, z vidika člena 47 Listine, razlagati tako, da mora sodni organ v primeru neučinkovitosti pravnega sredstva iz nacionalne zakonodaje, vsaj enkrat preizkusiti tožbo zoper sklep, s katerim je bila spremenjena država vrnitve?

⁽¹⁾ UL 2013, L 180, str. 60.

⁽²⁾ UL 2013, L 180, str. 96.

⁽³⁾ UL 2008, L 348, str. 98.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 18. decembra 2019 – SA in SA junior/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Zadeva C-925/19)

(2020/C 161/28)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: SA in SA junior

Toženi stranki: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság in Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Vprašanja za predhodno odločanje

1. [nov razlog za nedopustnost]

Ali se določbe o nedopustnih prošnjah iz člena 33 Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 ⁽¹⁾ o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (prenovitev) (v nadaljevanju: Direktiva o postopkih) lahko razlagajo tako, da nasprotujejo predpisom države članice, na podlagi katerih je prošnja v azilnem postopku nedopustna, če je prosilec prišel na Madžarsko prek države, v kateri ni bil izpostavljen preganjanju ali tveganju resne škode ali v kateri je zagotovljena zadostna raven zaščite?

2. [izvedba azilnega postopka]

- (a) Ali je treba člen 6 in člen 38(4) Direktive o postopkih ter njeno uvodno izjavo 34, ki nalaga obveznost obravnavanja prošelj za mednarodno zaščito, z vidika člena 18 Listine o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), razlagati tako, da mora organ države članice, pristojen za odločanje o azilu, prosilcu zagotoviti možnost, da predlaga uvedbo azilnega postopka, če prošnje za azil ni vsebinsko obravnaval ob sklicevanju na razlog za nedopustnost, naveden v prvem vprašanju za predhodno odločanje, in je nato odredil vrnitev prosilca v tretjo državo, ki pa je zavrnila njegov sprejem?
- (b) Če je odgovor na vprašanje za predhodno odločanje 2(a) pritrdilen, kakšna je natančna vsebina te obveznosti? Ali ta obveznost vključuje zagotovitev možnosti za vložitev nove prošnje za azil, s čimer se torej izključijo negativne posledice poznejših prošelj, na katere se nanašata člen 33(2)(d) in člen 40 Direktive o postopkih, ali pa vključuje uvedbo ali izvedbo azilnega postopka po uradni dolžnosti?
- (c) Če je odgovor na vprašanje za predhodno odločanje 2(a) pritrdilen, ali država članica lahko, ob upoštevanju tudi člena 38(4) Direktive o postopkih in brez spremembe dejanskega stanja, ponovno preuči nedopustnost prošnje v okviru tega novega postopka (s čimer bi imela možnost uporabiti katero koli vrsto postopka, zajetega v poglavju III, tako da bi lahko na primer ponovno uporabila razlog za nedopustnost) ali pa mora vsebinsko obravnavati prošnjo za azil v zvezi z izvirno državo?
- (d) Ali iz člena 33(1) in (2)(b) in (c) ter iz členov 35 in 38 Direktive o postopkih, z vidika člena 18 Listine izhaja, da je ponovni sprejem s strani tretje države kumulativna zahteva za uporabo razloga za nedopustnost, to je za sprejetje odločitve, ki temelji na takem razlogu, ali pa zadostuje, če se preveri obstoj te zahteve ob izvršitvi take odločitve?

3. [tranzitno območje kot kraj pridržanja v okviru azilnega postopka]

Vprašanja v nadaljevanju so upoštevana, če je treba glede na odgovor na drugo vprašanje za predhodno odločanje izvesti azilni postopek.

- (a) Ali je treba člen 43 Direktive o postopkih razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki dovoljuje pridržanje prosilca na tranzitnem območju za več kot štiri tedne?
- (b) Ali je treba člen 2(h) Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (prenovitev) (v nadaljevanju: Direktiva o sprejemu) ⁽²⁾, ki se uporablja v skladu s členom 26 Direktive o postopkih, z vidika člena 6 in člena 52(3) Listine, razlagati tako, da namestitev na tranzitnem območju v okoliščinah obravnavanega primera (območje, ki ga ni mogoče zakonito prostovoljno zapustiti v nobeni smeri) za obdobje, daljše od štirih tednov, na katero se nanaša člen 43 Direktive o postopkih, pomeni pridržanje?
- (c) Ali je s členom 8 Direktive o sprejemu, ki se uporablja v skladu s členom 26 Direktive o postopkih, združljivo dejstvo, da se pridržanje prosilca izvede za obdobje, daljše od štirih tednov, na katero se nanaša člen 43 Direktive o postopkih, le zato, ker ne more izpolniti svojih potreb (po namestitvi in preživljanju), saj za to nima materialnih sredstev?
- (d) Ali so s členoma 8 in 9 Direktive o sprejemu, ki se uporabljata v skladu s členom 26 Direktive o postopkih, združljiva dejstva, da namestitev, izvedena v okviru pridržanja *de facto* za obdobje, daljše od štirih tednov, na katero se nanaša člen 43 Direktive o postopkih, ni bila odrejena s sklepom o pridržanju, da ni zagotovljeno pravno sredstvo za izpodbijanje zakonitosti pridržanja in njegovega ohranjanja, da se pridržanje *de facto* izvede, ne da bi se preučili njegova potrebnost ali sorazmernost ali morebitne alternativne možnosti, in da ni določeno njegovo natančno trajanje, vključno s trenutkom njegovega prenehanja?
- (e) Ali je mogoče člen 47 Listine razlagati tako, da lahko sodišče države članice organu države članice, kadar ugotovi očitno nezakonito pridržanje, kot previdnostni ukrep do konca postopka v upravnem sporu naloži, da za državljana tretje države določi kraj bivanja, ki je zunaj tranzitnega območja in ki ni kraj pridržanja?

4. [transzitno območje kot kraj pridržanja v okviru policije za tujce]

Vprašanja v nadaljevanju so upoštevana, če glede na odgovor na drugo vprašanje za predhodno odločanje ni treba izvesti azilnega postopka v okviru policije za tujce.

- (a) Ali je treba uvodni izjavi 17 in 24 ter člen 16 Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (v nadaljevanju: Direktiva o vračanju) ⁽¹⁾, z vidika člena 6 in člena 52(3) Listine, razlagati tako, da namestitev na tranzitnem območju v okoliščinah, kakršne so obravnavane v sporu o glavni stvari (območje, ki ga ni mogoče zakonito prostovoljno zapustiti v nobeni smeri), pomeni odvzem prostosti v smislu teh določb?
- (b) Ali je z uvodno izjavo 16 in členom 15(1) Direktive o vračanju, z vidika člena 6 in člena 52(3) Listine združljivo dejstvo, da se pridržanje prosilca iz tretje države izvede le, ker zanj velja ukrep vrnitve in nima materialnih sredstev za zadovoljitev svojih potreb (po namestitvi in preživljanju)?
- (c) Ali je z uvodno izjavo 16 in s členom 15(2) Direktive o vračanju, z vidika člena 6, člena 47 in člena 52(3) Listine, združljivo dejstvo, da namestitev v okviru pridržanja *de facto* ni bila odrejena s sklepom o pridržanju, da ni zagotovljeno pravno sredstvo za izpodbijanje zakonitosti pridržanja in njegovega ohranjanja ter da se pridržanje *de facto* izvede, ne da bi se preučili njegova potrebnost ali sorazmernost ali morebitne alternativne možnosti?
- (d) Ali je mogoče člen 15(1) in (4) ter (6), pa tudi uvodno izjavo 16 Direktive o vračanju, z vidika členov 1, 4, 6 in 47 Listine, razlagati tako, da nasprotujejo temu, da se pridržanje izvede, ne da bi bila določena njegovo natančno trajanje niti trenutek njegovega prenehanja?
- (e) Ali je mogoče pravo Unije razlagati tako, da lahko sodišče države članice organu države članice, kadar ugotovi očitno nezakonito pridržanje, kot previdnostni ukrep do konca postopka v upravnem sporu naloži, da za državljana tretje države določi kraj bivanja, ki je zunaj tranzitnega območja in ki ni kraj pridržanja?

5. [učinkovito sodno varstvo, kar zadeva sklep, s katerim je bila spremenjena država vrnitve]

Ali je treba člen 13 Direktive o vračanju, v skladu s katero se državljanu tretje države podeli dejanska pravica do vložitve pravnega sredstva zoper „odločbe v zvezi z vrnitvijo“, z vidika člena 47 Listine, razlagati tako, da mora sodni organ v primeru neučinkovitosti pravnega sredstva iz nacionalne zakonodaje, vsaj enkrat preizkusiti tožbo zoper sklep, s katerim je bila spremenjena država vrnitve?

⁽¹⁾ UL 2013, L 180, str. 60.

⁽²⁾ UL 2013, L 180, str. 96.

⁽³⁾ UL 2008, L 348, str. 98.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Győri Ítéltábla (Madžarska) 20. decembra 2019 — J.Z./OTP Jelzálogbank Zrt. y otros

(Zadeva C-932/19)

(2020/C 161/29)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Győri Ítéltábla

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: J.Z.

Tožene stranke: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 6(1) Direktive Sveta 93/13/EGS o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah⁽¹⁾ nasprotuje določbi nacionalnega prava, s katero se v potrošniških kreditnih pogodbah (razen pogodbenih pogojev, dogovorjenih posamično) za nične razglasijo pogoji, v skladu s katerimi lahko kreditna institucija pri izplačilu sredstev za pridobitev predmeta kredita ali lizinga uporabi nakupni tečaj, pri odplačilu dolga pa prodajni tečaj oziroma drug menjalni tečaj kot tisti, ki je določen ob izplačilu sredstev, in s katero se ti nični pogoji tako glede izplačila sredstev kot odplačila dolga nadomestijo z določbo o uporabi uradnega menjalniškega tečaja narodne banke za ustrezajočo valuto, ne da bi se upoštevalo, ali je potrošnik glede na vse pogodbene pogoje z zadnjenavedeno določbo dejansko varovan pred posebej škodljivimi posledicami, oziroma potrošniku ne omogoča, da izrazi voljo glede tega, ali želi uveljaviti varstvo v skladu s tem predpisom?

⁽¹⁾ UL 1993, L 95, str. 29.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Düsseldorf (Nemčija)
10. januarja 2020 – Flightright GmbH/Eurowings GmbH

(Zadeva C-10/20)

(2020/C 161/30)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Flightright GmbH

Tožena stranka: Eurowings GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo o odškodnini v primeru odpovedi leta v skladu s členom 5 v povezavi s členom 7 Uredbe (ES) št. 261/2004⁽¹⁾ razlagati tako, da z analogno uporabo člena 7 navedene uredbe odškodnino prejmejo tudi potniki, ki v okviru spremembe poti odpotujejo proti končnemu namembnemu kraju več kot eno uro pred načrtovano uro odhoda in nato v ta končni namembni kraj z alternativnim prevozom prispejo prej, kot pa bi prispeli z načrtovanim (odpovedanim) letom?
2. (a) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali se lahko ta odškodnina, ki jo je v skladu s členom 7(1) Uredbe (ES) št. 261/2004 načelno treba priznati, glede na oddaljenost leta nato zniža v skladu s členom 7(2) navedene uredbe, če je čas prihoda v okviru spremembe poti zgodnejši od načrtovanega časa prihoda prvotno rezerviranega leta?
- (b) Če je odgovor na vprašanje 2(a) pritrdilen: ali je možnost znižanja izključena, če je čas prihoda v okviru spremembe poti preveč pred načrtovanim časom prihoda prvotno rezerviranega leta, na primer več kot tri ure?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcaja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italija) 14. januarja 2020 – MC/U.T.G. – Prefettura di Foggia

(Zadeva C-17/20)

(2020/C 161/31)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: MC

Tožena stranka: U.T.G. – Prefettura di Foggia

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali so členi 91, 92 in 93 zakonske uredbe št. 159 z dne 6. septembra 2011 v delu, v katerem ne določajo kontradiktornosti predhodnega postopka v korist subjekta, kateremu želi uprava izdati *informazione antimafia interdittiva* (protimafijsko poročilo, katerega naslovniku je prepovedano sklepati posle z javnimi organi), združljivi z načelom kontradiktornosti, kot je bilo opredeljeno in priznано kot načelo prava Unije?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 16. januarja 2020 – XY

(Zadeva C-18/20)

(2020/C 161/32)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica revizije: XY

Nasprotna stranka: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali izrazi „novi elementi ali ugotovitve“, ki „so se pojavili“ oziroma jih je „prosilec navedel“, iz člena 40(2) in (3) Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite⁽¹⁾ vključujejo tudi okoliščine, ki so obstajale že pred pravnomočnim končanjem prejšnjega azilnega postopka?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali v primeru, če se pojavijo nova dejstva ali dokazna sredstva, ki jih v prejšnjem postopku brez tujčeve krivde ni bilo mogoče navesti, zadostuje, da se prosilcu za azil omogoči, da zahteva ponovno uvedbo predhodnega postopka o pravnomočno razsojeni stvari?

3. Ali sme urad, če prosilec za azil po svoji krivdi novo zatrjevanih razlogov ni navedel že v predhodnem postopku, vsebinsko presojo naknadne prošnje zavrniti na podlagi nacionalnega pravila, s katerim je določeno za upravni postopek splošno veljavno načelo, čeprav država članica, ker ni sprejela posebnih pravil, določb člena 40(2) in (3) Direktive o postopkih ni pravilno prenesla, zaradi česar tudi ni izrecno izkoristila možnosti iz člena 40(4) Direktive o postopkih, da sme določiti izjemo od vsebinske presoje naknadne prošnje?

(¹) UL 2013, L 180, str. 60.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Španija) 22. januarja 2020 – RH/AB Volvo in drugi

(Zadeva C-30/20)

(2020/C 161/33)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: RH

Tožene stranke: AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB y Volvo Group España S.A.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (¹) z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, ki določa, da je lahko oseba s stalnim prebivališčem v eni državi članici tožena v drugi državi članici: „[...] v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti pred sodišči v kraju, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka“, razlagati tako, da določa samo mednarodno pristojnost sodišč države članice, kjer je navedeni kraj, tako da se za konkretno določitev nacionalnega sodišča, ki je krajevno pristojno znotraj te države, uporabijo nacionalne procesne določbe, ali pa ga je treba razlagati kot mešano določbo, ki torej neposredno določa tako mednarodno pristojnost kot tudi nacionalno krajevno pristojnost, brez potrebe po uporabi nacionalne zakonodaje?

(¹) UL 2012, L 351, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Alicante (Španija) 22. januarja 2020 – Bankia S.A./SI

(Zadeva C-31/20)

(2020/C 161/34)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Audiencia Provincial de Alicante

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Bankia S.A.

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: SI

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je z načelom iz člena 6(1) Direktive ⁽¹⁾, da nepošteni pogodbeni pogoji za potrošnike niso zavezujoči, v skladu pravna razlaga (in sicer, da vračilo zneskov, ki so bili na podlagi določila o stroških iz pogodbe o hipotekarnem posojilu, ki jo je sklenil potrošnik, neupravičeno plačani, ni posledica ugotovitve ničnosti, temveč ga je treba uveljavljati s samostojno tožbo, za katero velja prekluzivni rok), na podlagi katere lahko pride do tega, da je potrošnik dokončno zavezan z določilom o stroških, ker v primeru, če ta tožba zastara, ne more doseči vračila?
2. Ali je s tem načelom v skladu institut zastaranja zahtevka za vračilo zneska, ki je bil neupravičeno plačan zaradi uporabe določila, za katero je bilo ugotovljeno, da je nepošteno, ker je njegova posledica lahko izguba pravice do vračila tudi v primeru, če je bilo določilo razglašeno za nično?
3. Če je odgovor pritrdilen, ali je treba pojem „razumni prekluzivni rok“, na katerega se je sklicevalo Sodišče, razlagati izključno ob upoštevanju meril nacionalnega pravnega reda ali pa mora biti za to, da se rok lahko šteje za razumen, spoštovana nekakšna zahteva, da bi se v vsej Evropski uniji zagotovila minimalna raven varstva potrošnikov posojilojemalcev in da se ne bi posegalo v vsebino pravice, da pogodbeni pogoji, za katerega je ugotovljeno, da je nepošten, za potrošnika ni zavezujoč?
4. Če se ugotovi, da morajo biti za to, da se lahko prekluzivni rok šteje za razumen, izpolnjeni neki minimalni pogoji, ali je razumnost roka lahko odvisna od trenutka, ko se v skladu z neko nacionalno zakonodajo lahko vloži tožba? Ali je razumno, da začne prekluzivni rok teči na dan sklenitve pogodbe, ali pa – nasprotno – iz načela, da nepošteni pogodbeni pogoji za potrošnika niso zavezujoči, izhaja zahteva, da lahko razumni rok, ki se mora posojilojemalcu priznati za uveljavljanje vračila neupravičeno plačanih zneskov, začne teči šele po ali ob ugotovitvi, da je določilo o stroških nično?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte di appello di Napoli (Italija) 22. januarja 2020 – TJ/Balga Srl

(Zadeva C-32/20)

(2020/C 161/35)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte di appello di Napoli

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: TJ

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Balga Srl

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 30 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da v primeru nezakonitega kolektivnega odpusta priznava pravico do varstva na podlagi parametrov učinkovitosti, jasnosti, ustreznosti in odvracilnosti, saj te zahteve tvorijo značaj sankcij, ki jih predvideva „pravo Unije“ za zaščito spoštovanja temeljnih pravic, v skladu s katerimi se morajo določbe nacionalnega prava – ali veljavni običaji – ki zagotavljajo izvajanje konkretnih kazenskih ukrepov proti vsakemu neupravičenemu odpustu, potrditi? Ali torej zgoraj navedeni parametri predstavljajo zunanjo mejo, ki je v sodbi pomembna in uporabna za namene tožb, priznanih nacionalnemu sodišču, zaradi prilagoditve nacionalnega prava ali nacionalne običaje v zvezi z izvajanjem Direktive 98/59/ES ⁽¹⁾ s pravom EU?

2. Ali je treba z namenom določanja stopnje varstva, ki jo določa pravni red Unije v primeru nezakonitega kolektivnega odpustitve, člen 30 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da se „ustrezno upošteva“, in posledično sklicuje na stvarni pomen člena 24 revidirane Evropske socialne listine, navedene v pojasnilih, pripravljenih kot „vodilo za razlago“, kot izhaja iz sklepov Evropskega odbora za socialne pravice, in ali, posledično, pravo Unije nasprotuje nacionalnemu pravu in veljavnim običajem, ki, pri izključitvi ukrepa ponovne vrnitve na delovno mesto, varstvo omejuje zgolj na odškodninski ukrep, za katerega je značilna zgornja meja, določena na podlagi parametrov prednostnega merila službene dobe, in ne na povračilo škode, povzročene delavcu zaradi izgube njegovega vira za preživljanje?
3. Ali bi torej moralo nacionalno sodišče pri ocenjevanju stopnje združljivosti nacionalnega prava, ki izvaja, oziroma določa, ukrep varstva v primeru nezakonitega kolektivnega odpusta (zaradi kršitve meril za izbor) upoštevati pripravljeno vsebino Evropske socialne listine, ki izhaja iz odločitev njenih organov, in v vsakem primeru določa, da mora biti zagotovljeno ustrezno in polno varstvo ali tendenčno vsaj upoštevati gospodarske posledice, ki jih prinese izguba pogodbe o zaposlitvi?
4. Ali členi 20, 21, 34 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah nasprotujejo uvedbi prava ali veljavne prakse s strani države članice v zvezi z izvajanjem Direktive 98/59/ES, ki za zaposlene, katerih delovno razmerje je bilo sklenjeno po 7. marcu 2015 in ki so del tega postopka, predvideva sistem kazni, ki izključuje, za razliko od zavarovanja, zagotovljenega drugim delavcem, ki so del tega postopka, vendar so bili zaposleni pred tem datumom, ponovno vrnitev na delovno mesto in tudi odpravo posledic zaradi izgube dohodka in izgube socialne varnosti, ob čemer se prizna izključno odškodnina, znesek katere se prednostno določi na podlagi parametra delovne dobe, zato se na podlagi datuma zaposlitve razlikuje kazen, da se ustvarijo različne stopnje varstva, na podlagi zadnje navedenega merila in ne posledic, nastalih zaradi nepravilne izgube vira za preživljanje?

(¹) Direktiva Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 327).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Ravensburg (Nemčija)
23. januarja 2020 – UK/Volkswagen Bank GmbH

(Zadeva C-33/20)

(2020/C 161/36)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Ravensburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: UK

Tožena stranka: Volkswagen Bank GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje:

1. Ali je treba člen 10(2)(l) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (¹) razlagati tako, da je treba v kreditni pogodbi:
 - a) obrestno mero zamudnih obresti, veljavno ob sklenitvi kreditne pogodbe, sporočiti kot absolutno število ali kot absolutno število navesti vsaj veljavno referenčno obrestno mero (v obravnavani zadevi temeljno obrestno mero v skladu s členom 247 Bürgerliches Gesetzbuch (civilni zakonik, v nadaljevanju: BGB)), na podlagi katere se z upoštevanjem pribitka (v obravnavani zadevi pet odstotnih točk v skladu s členom 288(1), drugi stavek, BGB) ugotovi veljavna obrestna mera zamudnih obresti?

- b) mehanizem prilagajanja obrestne mere zamudnih obresti konkretno pojasniti ali vsaj napotiti na nacionalne predpise, iz katerih je razvidno prilagajanje obrestne mere zamudnih obresti (člena 247 in 288(1), drugi stavek, BGB)?
2. Ali je treba člen 10(2)(r) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da je treba v kreditni pogodbi navesti konkreten, za potrošnika razumljiv način izračuna za določitev nadomestila, ki se zaračuna pri predčasnem odplačilu posojila, tako da lahko potrošnik vsaj približno izračuna višino nadomestila, ki se zaračuna pri predčasnem odstopu od pogodbe?
3. Ali je treba člen 10(2)(s) Direktive 2008/48/ES razlagati tako, da je treba v kreditni pogodbi:
- a) navesti tudi pravice pogodbenih strank do odstopa od kreditne pogodbe, ki jih ureja nacionalno pravo, zlasti tudi pravico posojilojemalca do odstopa od posojilne pogodbe, sklenjene za določen čas, iz pomembnega razloga v skladu s členom 314 BGB?
- b) pri vseh pravicah strank kreditne pogodbe do odstopa opozoriti na rok in obliko obvestila o odstopu, ki sta predpisana za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe?

(¹) UL 2008, L 133, str. 66.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 27. januarja 2020 – AQ, BO, CP/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Zadeva C-40/20)

(2020/C 161/37)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: AQ, BO, CP

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določba 5 okvirnega sporazuma iz Direktive 1999/70/ES (Direktiva Sveta o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP; v nadaljevanju: Direktiva) (¹), z naslovom „Ukrepi za preprečevanje zlorab“, v povezavi z uvodnima izjavama 6 in 7 ter določbo 4 tega sporazuma („Načelo nediskriminacije[prepovedi diskriminacije]“) in z vidika načela enakovrednosti, učinkovitosti in polnega učinka prava [Evropske unije] nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je v členu 24(3)(a) in členu 22(9) zakona št. 240/2010, ki Univerzi omogoča, da za raziskovalce brez omejitve števila uporablja pogodbe o zaposlitvi za določen čas z veljavnostjo treh let in možnostjo podaljšanja za dve leti, pri čemer sklenitev in podaljšanje pogodbe nista pogojena z nobenim objektivnim razlogom, povezanim z začasnimi ali izrednimi potrebami Univerze, ki jih sklene[,] in ki kot edino omejitev veriženja razmerij za določen čas z isto osebo določa samo trajanje, ki ne presega dvanajst let, tudi s prekinitvami?
2. Ali zgoraj navedena določba 5 okvirnega sporazuma, v povezavi z uvodnima izjavama 6 in 7 Direktive in z zgoraj navedeno določbo 4 navedenega sporazuma ter z vidika polnega učinka prava [Evropske unije], nasprotuje nacionalni zakonodaji (in sicer členu 24 in členu 29(1) zakona št. 240/2010) v delu, kjer univerzam omogoča, da zaposlujejo izključno raziskovalce za določen čas, z veriženjem pogodb za določen čas, katerega trajanje bi lahko bilo neomejeno, za običajne didaktične in raziskovalske potrebe teh univerz, pri čemer zadevne odločitve ne pogojuje z obstojem začasnih ali izrednih potreb in ne določa nobenih omejitev?

3. Ali določba 4 istega okvirnega sporazuma nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je v členu 20(1) zakonske uredbe št. 75/2017 (kot je razložen v zgoraj navedeni ministrski okrožnici št. 3/2017), ki sicer priznava možnost ustalitve raziskovalcev, zaposlenih za določen čas pri javnih raziskovalnih ustanovah – če so do 31. decembra 2017 dopolnili vsaj tri leta delovne dobe –, vendar je ne omogoča za univerzitetne raziskovalce, zaposlene za določen čas, ker člen 22(16) zakonske uredbe št. 75/2017 določa, da se za njihovo delovno razmerje, ki po zakonu sicer temelji na pogodbi o zaposlitvi, uporablja „sistem javnega prava“, čeprav se na podlagi člena 22(9) zakona št. 240/2010 za raziskovalce javnih raziskovalnih ustanov in univerz uporablja isti predpis o najdaljšem dovoljenem trajanju delovnih razmerij za določen čas na podlagi pogodb iz naslednjega člena 24 ali raziskovalnih štipendij iz istega člena 22, sklenjenih z univerzami ali raziskovalnimi ustanovami?
4. Ali načela enakovrednosti in učinkovitosti ter načelo polnega učinka prava EU v zvezi z navedenim okvirnim sporazumom, ter načelo prepovedi diskriminacije iz določbe 4 tega sporazuma nasprotujejo nacionalni zakonodaji (člen 24(3)(a) zakona št. 240/2010 in člen 29(2)(d) in (4) zakonske uredbe št. 81/2015), ki, čeprav obstaja ureditev, ki se uporablja za vse uslužbenke javnega in zasebnega sektorja, ki je bila nazadnje vključena v isto uredbo št. 81 in določa (od leta 2018) omejitev trajanja delovnega razmerja za določen čas na 24 mesecev (vključno s podaljšanji in obnovitvami pogodb), ter za tovrstno delovno razmerje, sklenjeno z javnim organom, določa pogoj, da obstajajo „začasne in izredne potrebe“, univerzam omogoča, da zaposluje raziskovalce s triletno pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ki se lahko v primeru pozitivne ocene raziskovalne in didaktične dejavnosti, opravljene v teh treh letih, podaljša za dve leti, pri tem pa za sklenitev prve pogodbe in podaljšanja ne zahteva, da ima Univerza take začasne ali izredne potrebe, ampak ji celo omogoča, da po izteku petih let z isto ali drugimi osebami sklene novo pogodbo o zaposlitvi za določen čas enake vrste za zadovoljevanje istih didaktičnih in raziskovalnih potreb, povezanih s prejšnjo pogodbo?
5. Ali določba 5 zgoraj navedenega okvirnega sporazuma tudi z vidika načel učinkovitosti in enakovrednosti ter prej navedene določbe 4 nasprotuje nacionalni zakonodaji (člen 29(2)(d) in (4) zakonske uredbe št. 81/2015 in člen 36(2) in (5) zakonske uredbe št. 165/2001), ki univerzitetnim raziskovalcem, zaposlenim s triletno pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ki se lahko podaljša za dve leti (v smislu zgoraj navedenega člena 24(3)(a) zakona št. 240/2010), preprečuje poznejšo sklenitev delovnega razmerja za nedoločen čas, glede na to, da v okviru italijanske pravne ureditve ni drugih ukrepov, ki bi preprečili in sankcionirali zlorabo veriženja delovnih razmerij za določen čas na univerzah?

(¹) Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas (UL 1999, L 175, str. 43).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 27. januarja 2020 –
Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/PC, RE**

(Zadeva C-44/20)

(2020/C 161/38)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Nasprotni stranki: PC, RE

Vprašanja za predhodno odločanje

- (a) Ali je treba določbo 4 sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999 in v prilogi k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 ⁽¹⁾, razlagati tako, da določa, da se obdobja dela, ki ga je opravila oseba, zaposlena za določen čas pri organu na delovnem mestu, ki je enako delovnemu mestu osebe, zaposlene za nedoločen čas v ustrezni kategoriji pri istem organu, upoštevajo za določitev delovne dobe tudi v primeru, ko se ta oseba pozneje po javnem natečaju zaposli za nedoločen čas, in sicer tudi če obstajajo posebnosti v postopku natečaja, ki določa, kot je bilo navedeno, popolno prenovitev razmerja in s prekinitvijo, s katero se strinja udeleženec na natečaju, nastanek novega delovnega razmerja, za katerega so značilni imenovanje v funkcijo ter posebne obveznosti in posebna okrepljena stabilnost?
- (b) Ali je treba v primeru pritrdilnega odgovora na vprašanje iz točke (a) prejšnjo delovno dobo v celoti priznati, ali pa obstaja objektivni razlog, da se uporabijo drugačna merila za priznanje in se zaradi zgoraj navedenih posebnosti prejšnja delovna doba ne prizna v celoti?
- (c) Na podlagi katerih meril je treba v primeru nikalnega odgovora na vprašanje iz točke (b) izračunati delovno dobo, ki se lahko prizna, da priznanje ne bo diskriminatorno?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija)
28. januarja 2020 – F/Stadt Karlsruhe

(Zadeva C-47/20)

(2020/C 161/39)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku pred predložitvenim sodiščem

Tožeča stranka, pritožnica in vlagateljica revizije: F

Tožena stranka, nasprotna stranka v pritožbenem postopku in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Stadt Karlsruhe

Vprašanje za predhodno odločanje:

Ali člena 2(1) in 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126/ES ⁽¹⁾ državi članici, na ozemlju katere je bila imetniku vozniškega dovoljenja EU za kategoriji A in B, ki ga je izdala druga država članica, zaradi vožnje pod vplivom alkohola odvzeta pravica, da s tem vozniškim dovoljenjem v prvi državi članici vozi vozila na motorni pogon, preprečujeta, da zavrne priznanje vozniškega dovoljenja za ti kategoriji, ki je bilo zadevni osebi po odvzetju pravice izdano v drugi državi na podlagi podaljšanja v skladu s členom 7(3), drugi pododstavek, Direktive 2006/126/ES?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL 2006, L 403, str. 18).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 3. februarja 2020 – Hengstenberg GmbH & Co. KG/Spreewaldverein e.V.

(Zadeva C-53/20)

(2020/C 161/40)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Hengstenberg GmbH & Co. KG

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Spreewaldverein e.V.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali lahko v postopku za spremembo specifikacije, ki ni manjša, vsaka obstoječa ali možna ekonomska prizadetost fizične ali pravne osebe, ki ni povsem neverjetna, zadostuje za utemeljitev pravnega interesa v smislu člena 53(2), prvi pododstavek, v povezavi s členom 49(3), prvi pododstavek, in (4), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 1151/2012 ⁽¹⁾, ki je potreben za vložitev ugovora zoper zahtevek ali pritožbe zoper pozitivno odločitev o zahtevku?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

ali je treba v postopku za spremembo specifikacije, ki ni manjša, pravni interes v smislu člena 53(2), prvi pododstavek, v povezavi s členom 49(3), prvi pododstavek, in (4), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 1151/2012 priznati (samo) gospodarskim subjektom, ki proizvajajo primerljive proizvode ali živila kot gospodarski subjekti, za proizvode katerih je registrirana zaščitena geografska označba?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen:
 - (a) ali je treba pri zahtevah, ki veljajo za obstoj pravnega interesa v smislu člena 49(3), prvi pododstavek, in (4), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 1151/2012, razlikovati med postopkom registracije na podlagi členov od 49 do 52 Uredbe 1151/2012 in postopkom za spremembo specifikacije na podlagi člena 53 Uredbe (EU) št. 1151/2012 in
 - (b) ali je treba zato v postopku za spremembo specifikacije, ki ni manjša, pravni interes v smislu člena 53(2), prvi pododstavek, v povezavi s členom 49(3), prvi pododstavek, in (4), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 1151/2012 priznati samo proizvajalcem, ki na zadevnem geografskem območju proizvajajo proizvode, ki so skladni s specifikacijo, ali ki v konkretnem primeru nameravajo proizvajati take proizvode, tako da „zainteresirane osebe z drugih območij“ že v izhodišču ne morejo uveljavljati pravnega interesa?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL 2012, L 343, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) 5. februarja 2020 – VAS „Latvijas dzelzceļš“/Valsts dzelzceļa administrācija

(Zadeva C-60/20)

(2020/C 161/41)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Administratīvā apgabaltiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VAS „Latvijas dzelzceļš“

Tožena stranka: Valsts dzelzceļa administrācija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 13(2) in (6) Direktive 2012/34 ⁽¹⁾ (člen 15(5) in (6) Uredbe 2017/2177 ⁽²⁾) mogoče uporabiti tako, da lahko regulatorni organ lastniku infrastrukture, ki ni upravljavec objekta za izvajanje železniških storitev, naloži obveznost zagotavljanja dostopa do storitev?
2. Ali je treba člen 13(6) Direktive 2012/34 (člen 15(5) in (6) Uredbe 2017/2177) razlagati tako, da lastniku nepremičnine dovoljuje, da odpove najemno razmerje in da prestrukturira objekt za izvajanje železniških storitev?
3. Ali je treba člen 13(6) Direktive 2012/34 (člen 15(5) in (6) Uredbe 2017/2177) razlagati tako, da regulatornemu organu nalaga obveznost, da preveri samo, ali se je upravljavec objekta za izvajanje železniških storitev (v obravnavanem primeru lastnik objekta za izvajanje železniških storitev) odločil, da ga bo dejansko prestrukturiral?

⁽¹⁾ Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 343, 2012, str. 32).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/2177 z dne 22. novembra 2017 o dostopu do objektov za izvajanje železniških storitev in z železnico povezanih storitev (UL L 307, 2017, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Liège (Belgija) 10. februarja 2020 – Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)/M.M.

(Zadeva C-67/20)

(2020/C 161/42)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour du travail de Liège

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)

Tožena stranka: M.M.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali pravno sredstvo, ki je v nacionalnem pravu urejeno v korist prosilca za azil, ki je bil pozvan k vložitvi zahteve, da se njegova prošnja za mednarodno zaščito obravnava v drugi državi članici, in ki nima odločilnega učinka ter lahko tako naravo pridobi le v primeru odvzema prostosti zaradi takojšnje predaje, pomeni učinkovito pravno sredstvo v smislu člena 27 Uredbe Dublin III ⁽¹⁾?
2. Ali je treba učinkovito pravno sredstvo iz člena 27 Uredbe Dublin III razumeti tako, da nasprotuje le izvedbi prisilnega ukrepa predaje med obravnavo pravnega sredstva zoper navedeni sklep o predaji, ali da prepoveduje katere koli pripravljalne ukrepe za odstranitev, kot je premestitev v center, ki zagotavlja izvedbo vrnitve v zvezi s prosilci za azil, ki so bili pozvani k vložitvi zahteve za obravnavanje njihove prošnje za azil v drugi evropski državi?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Liège (Belgija) 10. februarja 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/C.

(Zadeva C-68/20)

(2020/C 161/43)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour du travail de Liège

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Tožena stranka: C.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali pravno sredstvo, ki je v nacionalnem pravu urejeno v korist prosilca za azil, ki je bil pozvan k vložitvi zahteve, da se njegova prošnja za mednarodno zaščito obravnava v drugi državi članici, in ki nima odločilnega učinka ter lahko tako naravo pridobi le v primeru odvzema prostosti zaradi takojšnje predaje, pomeni učinkovito pravno sredstvo v smislu člena 27 Uredbe Dublin III ⁽¹⁾?
2. Ali je treba učinkovito pravno sredstvo iz člena 27 Uredbe Dublin III razumeti tako, da nasprotuje le izvedbi prisilnega ukrepa predaje med obravnavo pravnega sredstva zoper navedeni sklep o predaji, ali da prepoveduje katere koli pripravljalne ukrepe za odstranitev, kot je premestitev v center, ki zagotavlja izvedbo vrnitve v zvezi s prosilci za azil, ki so bili pozvani k vložitvi zahteve za obravnavanje njihove prošnje za azil v drugi evro

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour du travail de Liège (Belgija) 10. februarja 2020 – Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)/C.

(Zadeva C-69/20)

(2020/C 161/44)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour du travail de Liège

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Tožena stranka: C.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali pravno sredstvo, ki je v nacionalnem pravu urejeno v korist prosilca za azil, ki je bil pozvan k vložitvi zahteve, da se njegova prošnja za mednarodno zaščito obravnava v drugi državi članici, in ki nima odločilnega učinka ter lahko tako naravo pridobi le v primeru odvzema prostosti zaradi takojšnje predaje, pomeni učinkovito pravno sredstvo v smislu člena 27 Uredbe Dublin III ⁽¹⁾?

2. Ali je treba učinkovito pravno sredstvo iz člena 27 Uredbe Dublin III razumeti tako, da nasprotuje le izvedbi prisilnega ukrepa predaje med obravnavo pravnega sredstva zoper navedeni sklep o predaji, ali da prepoveduje katere koli pripravljalne ukrepe za odstranitev, kot je premestitev v center, ki zagotavlja izvedbo vrnitve v zvezi s prosilci za azil, ki so bili pozvani k vložitvi zahteve za obravnavanje njihove prošnje za azil v drugi evropski državi?

(¹) Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad –Varna (Bolgarija)
12. februarja 2020 – „Balev Bio“ EOOD/Agentsia „Mitnitsi“, Teritorialna Direktsia Severna Morska**

(Zadeva C-76/20)

(2020/C 161/45)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad –Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: „Balev Bio“ EOOD

Nasprotna stranka: Agentsia „Mitnitsi“, Teritorialna Direktsia Severna Morska

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pravilo 3(a) Splošnih pravil za razlago [kombinirane nomenklature] Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1754 (¹) z dne 6. oktobra 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi razlagati tako, da je za namen uvrstitve proizvodov, kakršni so proizvodi, obravnavani v postopku v glavni stvari, ki so sestavljeni iz različnih materialov, „tarifna številka, v kateri je najbolj konkretno ali najbolj natančno poimenovanje za proizvod“ vedno tarifna številka, pod katero spada po količini (obsegu) prevladujoči material, ali pa je taka razlaga mogoča samo, če je količina (obseg) kot merilo, s katerim je proizvod najbolj natančno poimenovan ter najbolj jasno in kompletno opisan, določena pod samo tarifno številko?
2. Odvisno od odgovora na prvo vprašanje in glede na pojasnjevalne opombe [harmoniziranega sistema] k tarifnima številcama 4410 in 4419: ali je treba Izvedbeno uredbo (EU) 2015/1754 razlagati tako, da pod tarifno številko 4419 niso vključeni izdelki iz ivernih plošč (vlakna), pri katerih teža veziva (termoreaktivna smola) presega 15 % teže plošče?
3. Ali je treba Izvedbeno uredbo (EU) 2015/1754 razlagati tako, da je proizvode, kakršni so proizvodi, obravnavani v postopku v glavni stvari, torej kozarci, ki so izdelani iz sestavljenega materiala iz 72,33-odstotnega deleža rastlinskih lignoceluloznih vlaken in 25,2-odstotnega deleža veziv (melaminske smole), treba uvrstiti pod tarifno podštevilko 3924 10 00 iz Priloge I?

(¹) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/1754 z dne 6. oktobra 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, pravila 1, 2(b), 3(a) in (b) ter 6 Splošnih pravil za razlago kombinirane nomenklature (UL 2015, L 285, str. 1).

Pritožba, ki so jo Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis vložili 14. februarja 2020 zoper sklep Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 11. decembra 2019 v zadevi T-547/19, Sarantis Sarantos/Evropski parlament, Svet Evropske unije in Evropska komisija

(Zadeva C-84/20P)

(2020/C 161/46)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Pritožniki: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis, (zastopnik: C. Papasotiriou, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament, Svet Evropske unije

Predlog

Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:

- odloči o njihovi tožbi z dne 31. julija 2019, ne da bi izpodbijani sklep vrnil Splošnemu sodišču;
- sklep devetega senata Splošnega sodišča Evropske unije z opravilno številko 923557 z dne 11. decembra 2019 o tej tožbi razveljavi in navedeni tožbi ugotovi;
- Uredbo (EU) 2019/1157 ⁽¹⁾ z dne 20. junija 2019 razglasi za nično;
- nasprotnima udeležencema naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožniki v utemeljitev pritožbe navajajo dva razloga:

1. **Prvi pritožbeni razlog:** izpodbijani sklep krši člen 263, četrti odstavek, PDEU, člen 19 Statuta Sodišča Evropske unije, načelo sorazmernosti, preambulo ter člena 47 in 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (2000/C 364/01), člen 5(1) in (4) Pogodbe o Evropski uniji (sam po sebi in glede uporabe načela sorazmernosti v povezavi s Protokolom št. 2) ter zadevno sodno prakso, ker je bila z njim kot nedopustna zavrnjena tožba pritožnikov in predvsem odločeno, da se „[...] izpodbijana uredba na tožeče stranke, ki so fizične osebe, ne nanaša zaradi neke njihove lastnosti ali zaradi nekega dejanskega položaja, ki jih opredeljuje glede na druge osebe, ampak zaradi njihovega prepričanja, ki ga dejansko ali potencialno izpoveduje nedoločeno število oseb. Izpodbijana uredba se zato na navedene tožeče stranke ne nanaša posamično v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU“. To utemeljujejo s tem, da v tožbi trdijo, da izpodbijana uredba krši njihove človekove pravice in med temi tudi temeljne pravice, določene z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (človekovo dostojanstvo, veroizpoved, pravica do ugovora zaradi svobode veroizpovedi, osebno življenje in svoboda, osebni podatki, pravica do izrecnega soglasja za kakršno koli obdelavo teh podatkov), zato se neposredno in posamično nanaša nanje, in **ker so prizadete pravice temeljne človekove pravice**, so pritožniki **zaradi same narave teh pravic** upravičeni, da vložijo ničnostno tožbo v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU pri Splošnem sodišču, ki je sodišče Unije, ki mora v primeru kršitve temeljnih človekovih pravic neposredno preveriti neveljavnost uredb.

2. **Drugi pritožbeni razlog:** Splošno sodišče je s tem, da je v izpodbijanem sklepu štelo, da zastopanje šestotožeče stranke, odvetnika Christosa Papasotiriouja, ni dopustno, ker „[...] šestotožeča stranka **za zastopanje** ni najela odvetnika, tretje osebe, ampak je nastopala v lastnem imenu in je tožbo podpisala sama, pri čemer se je na podlagi potrdila o upravičenosti iz člena 51(2) Poslovnika sklicevala na svoj status odvetnika [...]“, določbo člena 19 Statuta Sodišča Evropske unije razložilo napačno, *contra legem*, ter kršilo člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, načelo sorazmernosti in upoštevne določbe zakonodaje Unije, s katerimi je to načelo zagotovljeno.

(¹) Uredba (EU) 2019/1157 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o okrepitevi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje, izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja (UL 2019, L 188, str. 67).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal correctionnel de Bordeaux (Francija)
20. februarja 2020 – Procureur de la République/ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

(Zadeva C-88/20)

(2020/C 161/47)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Procureur de la République

Obdolženci: ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, če se ga razlaga glede na člen 4 Protokola št 7 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in z njim povezano sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice, nasprotuje kumulaciji kazenskih postopkov in upravnih postopkov kazenske narave za isto materialno dejstvo (telefonska akviziterska prodaja), ki se preganja po dveh različnih kvalifikacijah?
2. Če je odgovor pritrdilen, kar pomeni eno samo pot kaznovanja za isto dejstvo, ali člen 49 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki določa načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, če se ga razlaga ob upoštevanju pravic in svoboščin Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter s tem povezane sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, ne zahteva, da se predhodno opredelijo pogoji in merila enotne poti kaznovanja zlasti ob upoštevanju resnosti kršitve?
3. Če je odgovor nikalen, kar pomeni kumulacijo postopkov, ali člen 49 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki določa načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, če se ga razlaga ob upoštevanju pravic in svoboščin Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter s tem povezane sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, ne zahteva, da mora biti ta kumulacija kazenskih postopkov in upravnih postopkov kazenske narave za isto materialno dejstvo (telefonska akviziterska prodaja) omejena na najresnejše primere in v tem primeru, da se merila resnosti predhodno opredelijo?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Højesteret (Danska) 24. februarja 2020,
Apcoa Parking Danmark A/S/Skatteministeriet**

(Zadeva C-90/20)

(2020/C 161/48)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Højesteret

Stranki

Pritožnica: Apcoa Parking Danmark A/S

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Skatteministeriet

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da pristojbine za nadzor zaradi kršitve predpisov o parkiranju na zasebnem zemljišču pomenijo plačilo za opravljeno storitev in so torej transakcija, ki je predmet DDV?

⁽¹⁾ UL 2006, L 347, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal du travail de Nivelles (Belgija)
27. februarja 2020 – SD/Habitations sociales du Roman Païs SCRL, TE, stečajni upravitelj Régie des
Quartiers de Tubize ASBL**

(Zadeva C-104/20)

(2020/C 161/49)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal du travail de Nivelles

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SD

Toženi stranki: Habitations sociales du Roman Païs SCRL, TE, stečajni upravitelj Régie des Quartiers de Tubize ASBL

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člene 3, 5 in 6 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa ⁽¹⁾ v povezavi s členom 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter členom 4 (1), členom 11(3) in členom 16(3) Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu ⁽²⁾ – ker nasprotujejo ureditvi države članice, ki delodajalcem ne nalaga obveznosti vzpostavitve sistema, ki omogoča evidentiranje dnevnega delovnega časa, ki ga opravi posamezni delavec (sodba C-55/18 z dne 14. maja 2019) – razlagati tako, da nasprotujejo temu, da nacionalna zakonodaja, v obravnavani zadevi člen 1315 belgijskega civilnega zakonika, v skladu s katerim mora tisti, ki zahteva izpolnitev obveznosti, to obveznost dokazati, ne določa obrnitve dokaznega bremena, kadar delavec zatrjuje prekoračitev svojega običajnega delovnega časa, če:

- ta nacionalna zakonodaja, v obravnavani zadevi belgijska, delodajalcem ne nalaga obveznosti vzpostavitve zanesljivega sistema, ki omogoča evidentiranje dnevnega delovnega časa, ki ga opravi posamezni delavec;
- in delodajalec takega sistema ni vzpostavil sam;
- s čimer je delavcu dejansko onemogočil, da dokaže to prekoračitev?

⁽¹⁾ UL 2003, L 299, str. 9.

⁽²⁾ UL 1989, L 183, str. 1.

Pritožba, ki jo je Helenska republika vložila 25. februarja 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 19. decembra 2019 v zadevi T-14/18, Helenska republika/Evropska komisija

(Zadeva C-106/20 P)

(2020/C 161/50)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Helenska republika (zastopniki: E. Tsaousi, E. Leftheriotou in A. Vasilopoulou)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica predlaga, naj se ugodi njeni pritožbi in naj se razveljavi sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 19. decembra 2019 v zadevi T-14/18, s katero je bila zavrnjena tožba Helenske republike z dne 16. januarja 2018 za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2017/2014 z dne 8. novembra 2017, ter naj se tej tožbi ugodi in naj se sklep Komisije razglasi za ničen v delu, v katerem so bili z njim iz financiranja Unije izključeni nekateri odhodki Helenske republike v zvezi s pomočmi na površino v letu zahtevka 2014, ki ustrezajo 5 % skupnega zneska odhodkov za pomoči glede pašnikov, v skupnem neto znesku 12 482 555,68 EUR. Helenska republika poleg tega predlaga, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri razloge.

Prvi pritožbeni razlog se nanaša na del izpodbijane sodbe, v katerem je zavrnjen razlog, ki ga je Helenska republika že navedla na obravnavi pred Splošnim sodiščem v zvezi z *ad hoc* obvestilom 15. maja 2019 o sodbi Sodišča v zadevi C-341/17 P. S prvim delom tega pritožbenega razloga se zatrjuje, da so bila z izpodbijano sodbo kršena procesna pravila in pravica do učinkovitega sodnega varstva, ker je bil zgoraj navedeni razlog Helenske republike zavržen kot nedopusten, pri čemer je bila obrazložitev v zvezi s tem nezadostna in protislovna. Drugi del se nanaša na nepravilno razlago in uporabo člena 2 Uredbe 796/2004 ter protislovno in nezadostno obrazložitev izpodbijane sodbe v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, da je argument Helenske republike brezpredmeten.

Drugi in tretji pritožbeni razlog se nanašata na del, v katerem so bili z izpodbijano sodbo zavrnjeni ostali tožbeni razlogi. In sicer, z drugim pritožbenim razlogom se zatrjuje, da so bili z izpodbijano sodbo izkrivljeni dokazi, ki so bili predloženi v postopku, zlasti tabela s skupnim izračunom, v katero so zajete ocene podatkov glede 79 664 kmetov s pašniki, ki so prejeli pomoč, neupravičeno izplačanih zneskov in sankcij, ki jih je Helenska republika izterjala, zaradi česar je prišlo do kršitve zakona ter protislovne in nezadostne obrazložitve.

S tretjim pritožbenim razlogom se zatrjuje, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti zaradi nepravilne razlage in uporabe določb člena 31(1) in (2) Uredbe 1290/2005, člena 52(2) in (3) Uredbe 1306/2013, člena 12, od (1a) do (6), Delegirane uredbe št. 907/2014, kršitve smernic iz dokumentov Komisije VI/5330797 in C(2015)3675 final/8-6-2015, kršitve obveznosti obrazložitve (člen 296 PDEU), napačne uporabe pravil o izvajanju dokazov (porazdelitev dokaznega bremena, zaradi katere je Helenski republiki naložena *probatio diabolica*), nepravilne razlage in uporabe načel *nemo potest venire contra factum proprium*, *ne bis in idem* in splošnega načela sorazmernosti. Poleg tega je obrazložitev izpodbijane sodbe nezadostna in protislovna.

Pritožba, ki jo je Helenska republika vložila 26. februarja 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 19. decembra 2019 v zadevi T-295/18, Helenska republika/Evropska komisija

(Zadeva C-107/20 P)

(2020/C 161/51)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnik: Helenska republika (zastopnika: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou in E. Krompa)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

— Pritožnica predlaga, naj se pritožba sprejme in naj se razveljavi sodba z dne 19. decembra 2019, v zadevi Grčija/Komisija (T-295/18, neobjavljena, EU:T:2019:880), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo, ki jo je vložila Helenska republika 7. maja 2018 za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2018/304 z dne 27. februarja 2018 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (notificirano pod dokumentarno številko C(2018) 955) (UL, 2018, L 59, str. 3), ker so bili z njim iz financiranja Unije izključeni določeni odhodki Helenske republike v skupnem (bruto) znesku 17 869 131,75 EUR (finančni vpliv 14 857 076,98 EUR), ki so v zvezi z ukrepi 125A, 321 in 322 (bruto znesek 15 631 043,52 EUR in finančni vpliv 12 618 988,75 EUR) ter ukrepom 123A (znesek 2 238 088,23 EUR) nastali in bili prijavljeni v okviru EKSRP, oziroma v znesku EUR 588 103,59, ki so na podlagi ukrepa pregleda transakcij za proračunska leta 2011-2014 nastali v okviru EKJS.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja šest pritožbenih razlogov. Prvih pet pritožbenih razlogov se nanaša na zavrnitev razlogov za razveljavitev popravkov, uporabljenih pri odhodkih EKSRP.

Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno razlago in uporabo člena 52(4) Uredbe (EU) 1306/2013, izkrivljanje vsebine pritožbe in Priloge A23 k pritožbi ter na neustrezno in pomanjkljivo obrazložitev izpodbijane sodbe.

Drugi pritožbeni razlog se nanaša na pomanjkljivo obrazložitev izpodbijane sodbe, na napačno razlago in uporabo načela *ne bis in idem* in na opustitev s strani Splošnega sodišča, da odloči o očitkih, ki jih navaja Helenska republika glede kršitve, s strani Komisije, načel pravne varnosti, dobrega upravljanja, zaupanja v pravo in sorazmernosti, kar je v nasprotju s členom 76 Poslovnika.

Tretji pritožbeni razlog se nanaša na to, da sta v izpodbijani sodbi podani napačna razlaga in uporaba členov 71(2) in (3) in 75 Uredbe (EU) št. 1698/2005, člena 43 Uredbe (EU) št. 1974/2006 in člena 24(2)(b) Uredbe (EU) št. 65/2011 ter da je zavrnitev tretjega tožbenega razloga neustrezno in pomanjkljivo obrazložena.

Četrty pritožbeni razlog se nanaša na napačno razlago in uporabo določb člena 296 PDEU v povezavi s členoma 36 ter 40 Izvedbene uredbe 908/2014 ter na nezadostno, pomanjkljivo in protislovno obrazložitev izpodbijane sodbe glede zavrnitve očitka, da je Komisija kršila načeli sorazmernosti in dobrega upravljanja.

Peti pritožbeni razlog se nanaša to, da Splošno sodišče v nasprotju s členom 76 Poslovnika ni odločilo o očitkih Helenske republike glede kršitve načela sorazmernosti finančnega popravka, ki ji ga je Komisija naložila glede ukrepov 321, 322 in 123A.

Šesti pritožbeni razlog, ki je povezan z zavrnitvijo razlogov, ki se uveljavljajo za razveljavitev popravka, ki je bil naložen v zvezi z odhodki EKJS, se nanaša na napačno uporabo obveznosti obrazložitve iz člena 296 PDEU, izkrivljanje zbirnega poročila in neustrezno obrazložitev.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta domstolen (Švedska) 27. februarja 2020 — Republika Poljska/PL Holdings Sàrl

(Zadeva C-109/20)

(2020/C 161/52)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Högsta domstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica in tožena stranka na prvi stopnji: Republika Poljska

Pritožnica in tožena stranka na prvi stopnji: PL Holdings Sàrl

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 267 in 344 PDEU, kot sta razložena v zadevi Achmea⁽¹⁾, razlagati tako, da je arbitražni sporazum neveljaven, če sta ga sklenila država članica in vlagatelj – pri čemer sporazum o naložbi vsebuje arbitražno klavzulo, ki je neveljavna, ker je bila pogodba sklenjena med državama članicama – [čeprav] se država članica, potem ko je vlagatelj začel arbitražni postopek, po lastni izbiri odpove vložitvi ugovora glede pristojnosti?

⁽¹⁾ Sodba Sodišča z dne 6. marca 2018 (Zadeva C-284/16, *Achmea*, EU:C:2018:158).

Predlog za sprejetje predhodne odočbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 28. februarja 2020 – M. A./État belge

(Affaire C-112/20)

(2020/C 161/53)

Langue de procédure: le français

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: M. A.

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: État belge

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5 Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav⁽¹⁾, s katerim je državam članicam naloženo, da pri izvajanju Direktive upoštevajo največje koristi otroka, v povezavi s členom 13 te direktive ter členoma 24 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da se z njimi zahteva upoštevanje največjih koristi otroka, ki je državljan Unije, tudi kadar se odločba o vrnitvi sprejme le v zvezi s staršem otroka?

⁽¹⁾ UL 2008, L 348, str. 98.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) 3. marca 2020 – bpost SA/Autorité belge de la concurrence

(Zadeva C-117/20)

(2020/C 161/54)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: bpost SA

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Autorité belge de la concurrence

Intervenientki: Publimail SA, Evropska komisija

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba načelo *ne bis in idem*, kot je zagotovljeno s členom 50 Listine, razlagati tako, da pristojnemu upravnemu organu države članice ne preprečuje, da naloži globo zaradi kršitve evropskega konkurenčnega prava v položaju, ko je ta v obravnavani zadevi, ko je bila ista pravna oseba že pravnomočno oproščena upravne globe, ki ji jo je nacionalni poštni regulativni organ naložil zaradi domnevne kršitve poštne zakonodaje za ista ali podobna dejanja, ker merilo istovetnosti varovanega pravnega interesa ni izpolnjeno, saj se ta zadeva nanaša na različni kršitvi dveh različnih zakonodajnih področij, ki urejata različni pravni področji?
2. Ali je treba načelo *ne bis in idem*, kot je zagotovljeno s členom 50 Listine, razlagati tako, da pristojnemu upravnemu organu države članice ne preprečuje, da naloži globo zaradi kršitve evropskega konkurenčnega prava v položaju, ko je ta v obravnavani zadevi, ko je bila ista pravna oseba že pravnomočno oproščena upravne globe, ki ji jo je nacionalni poštni regulativni organ naložil zaradi domnevne kršitve poštne zakonodaje za ista ali podobna dejanja, ker bi bila omejitev načela *ne bis in idem* upravičena s tem, da se z zakonodajo s področja konkurence poskuša doseči komplementaren cilj v splošnem interesu, to je varovanje in ohranitev sistema brez izkrivljanja konkurence na notranjem trgu, ter ne presega tega, kar je primerno in potrebno za dosego cilja, ki se ga legitimno poskuša doseči s to zakonodajo, in/ali za zaščito pravice in svobode gospodarske pobude teh drugih subjektov na podlagi člena 16 Listine?

SPLOŠNO SODIŠČE

Tožba, vložena 14. februarja 2020 – Fryč/Komisija

(Zadeva T-92/20)

(2020/C 161/55)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Petr Fryč (Pardubice, Češka republika) (zastopnica: Š. Oharková, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi:

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da so institucije Evropske unije grobo kršile svoje obveznosti in tožeči stranki povzročile škodo, ker:
 - je Evropska komisija sprejela Uredbo (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 (uredba o splošnih skupinskih izjemah) v obliki, ki med drugim prekoračuje zakonodajno pooblastilo Komisije, ki izhaja iz pogodb, ki ne zagotavlja spoštovanja ustavnih načel, da je poseg v konkurenco, ki vpliva na skupni trg, izjemen in mora biti obrazložen in ki je nezakonito omogočila izvajanje državne pomoči v okviru programa subvencij (Operacijski program „Podjetništvo in inovacije“, v nadaljevanju: OPPI), ta pomoč pa je škodila gospodarski dejavnosti tožeče stranke;
 - Evropska komisija je s sklepom z dne 3. decembra 2007 sprejela operacijski program, ki je v nasprotju s pogodbama in Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in tega sklepa ni objavila;
 - Evropska komisija ni ustrezno obravnavala pritožbe tožeče stranke, s katerimi je izpodbijala OPPI, ker, prvič, ni preverila okoliščin vzpostavitve in izvajanja OPPI in, drugič, ni ustrezno obrazložila zavrnitve pritožbe tožeče stranke;
 - Sodišče Evropske unije je zavrnilo meritorno obravnavo zadeve v okviru ničnostne tožbe, vložene zoper uredbo o splošnih skupinskih izjemah in je tožbo zavrnilo kot očitno neutemeljeno, s čemer je kršilo svojo ustavno dolžnost uporabe načela sorazmernosti, poleg tega pa je s pretirano formalističnim pristopom kršilo ustavno pravico tožeče stranke do učinkovitega pravnega sredstva in dostopa do nepristranskega sodišča;
- odloči, da je tožena stranka dolžna tožeči stranki plačati znesek 4 800 000 EUR iz naslova odškodnine za zgoraj omenjeno povzročeno škodo in to v roku treh dni od pravomočnosti sodbe;
- toženi strani naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da je tožeči strank nastala škoda v okviru nepogodbene odgovornosti Unije v skladu s členom 340, drugi odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

Zaradi javne pomoči, dodeljene konkurentom tožeče stranke s kršitvijo PDEU, je družba tožeče stranke utrpela konkurenčno škodo, ki je najprej povzročila padec njenega letnega prometa in padec njenega letnega dobička v višini več milijonov čeških kron. V zvezi z več let trajajočo državno pomočjo in s tem povezano nezadovoljivo ekonomsko situacijo družbe je pristojno sodišče v Češki republiki družbo razglasilo za insolventno.

Če bi bila Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 (uredba o splošnih skupinskih izjemah) ugotovljena za zakonito, je pomoč, izvedena selektivno in diskriminatorno v okviru OPPI, tožeči stranki povzročila posebno in neobičajno škodo, ki v celoti presega meje ekonomskih tveganj v zvezi z gospodarsko dejavnostjo družbe tožeče stranke.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija sprejela Uredbo (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 (uredba o splošnih skupinskih izjemah) v obliki, ki ne zagotavlja spoštovanja člena 107 PDEU.

Na podlagi člena 109 PDEU ima Svet pristojnost, da z uredbo določi področja, na katerih se ne uporablja običajni postopek, v okviru katerega Komisija preizkusi načrte državne pomoči in preveri, da spoštujejo člen 107 PDEU. Svet je sprejel Uredbo št. 659/1999, s katero je (v skladu s členom 108(4) PDEU) Komisijo pooblastil, da sprejme uredbo o določitvi pogojev za dodelitev državnih pomoči zunaj okvirov sistema standardne odobritve „ad hoc“. Komisija je sprejela Uredbo št. 70/2001, nato Uredbo št. 800/2008 in potem Uredbo št. 651/2014 (uredbe o splošnih skupinskih izjemah).

Ne Svet ne Komisija pa v svoji uredbi ne smeta prekoračiti tega kar določa člen 107 PDEU, saj je njuna vloga, da določita pogoje za državne pomoči na način, da države članice, ki izvajajo državne pomoči „izvzetih“ področjih ne smejo izvajati državne pomoči, če bi bila v nasprotju z načelom neizkrivljene konkurence, čeprav je izvzeta iz običajnega postopka pred Komisijo. Zato Komisija še naprej nadzira (kot je določeno in zagotovljeno s Pogodbo DEU) sheme pomoči tudi na izvzetih področjih in zato tudi (vsaj teoretično) obstaja postopek izterjave nezakonitih pomoči ter je ravno tako iz tega razloga Unija še naprej opredeljena kot tržno gospodarstvo, torej gospodarstvo, ki proizvaja blago in storitve, ki jih stranke prostovoljno nabavljajo s ciljem optimalizacije razmerja med proizvodom in stroškom, ne pa blago in storitve, ki jih določi politična oblast in uprava.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija s sklepom z dne 3. decembra 2007 sprejela operativni program (OPPI) s kršitvijo pogodb in Listine o temeljnih pravicah in tega sklepa ni objavila.

Komisija je edina institucija Unije, ki je pristojna za nadzora nad tem, da so državne pomoči izvedene v skladu s členom 107 PDEU.

Glede potrjenega operativnega programa Komisija ni poizkušala ugotoviti, ali in kako je prišlo do pomanjkljivosti na trgu, ki je pogoj za izvajanje državne pomoči. Poleg tega ta institucija od Češke republike ni zahtevala analize stroškov in koristi (cost-benefit analysis, CBA), objektivnih pokazateljev, analize vpliva na konkurenco niti drugih elementov, ki po mnenju tožeče stranke pogojujejo izvajanje državne pomoči. Zato je bil sklep Komisije nezakonit in v neskladju z misijo te institucije.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija od tožeče stranke prejela več pritožb vključno z podrobno analizo, iz katere izhaja nezakonitost pomoči, izvedene na podlagi OPPI, in da ni ravnala v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 659/1999 niti ni spoštovala načela dobrega upravljanja, ki ga tožeči stranki zagotavlja Listina EU o temeljnih pravicah. Komisija je, ne da bi sprejela nadzorne ukrepe in ne da bi zahtevala druga dokazila, zavrnila, da bi odgovorila na pritožbe tožeče stranke z navedbo, da na prvi pogled ni videla napak pri izvedbi programa pomoči OPPI.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na to, da je Sodišče Evropske unije (SEU) zaradi pretiranega formalizma odreklo sodno varstvo.

Tožeča stranka je pri SEU vložila tožbo za ugotovitev ničnosti treh uredb o skupinskih izjemah zaradi njihove neskladnosti s pogodbama in Listino o temeljnih pravicah. SEU je na obeh stopnjah tožbo tožeče stranke zaradi razglasitve ničnosti uredb o skupinskih izjemah zavrglo zaradi očitne nedopustnosti. Razlog za zavrženje je bil iztek dvomesečnega objektivnega roka, določenega v členu 263 PDEU. SEU je zavrnilo meritorno obravnavo zadeve in je zgolj formalistično uporabilo rok za vložitev tožbe. Tožeča stranka navaja, da se je napačno delovanje mehanizma nadzora, ki ga izvaja Komisija, pokazalo šele na podlagi odgovora Komisije na pritožbo tožeče stranke. V tožbi je tožeča stranka navedla, da je prekluzivni rok začel teči ravno od odgovora Komisije, ki je zavrnila natančnejšo obravnavo njene pritožbe.

Tožba, vložena 20. februarja 2020 – Sciessent/Komisija

(Zadeva T-123/20)

(2020/C 161/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Sciessent LLC (Beverly, Massachusetts, Združene države) (zastopniki: K. Van Maldegem in P. Sellar, odvetnika, ter V. McElwee, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedben sklep Komisije (EU) 2019/1973 z dne 27. novembra 2019 o neodobritvi srebrovega bakrovega zeolita kot obstoječe aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 2. in 7. vrste proizvodov, razglasi za nično; ⁽¹⁾
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev načela pravne države glede uporabe Pogodb ter členov 4 in 19 Uredbe (EU) št. 528/2012. ⁽²⁾

- Tožena stranka, ki se sklicuje na mnenja Evropske agencije za kemikalije (BPC) o odobritvi aktivne snovi srebrovega bakrovega zeolita za 2. in 7. vrste proizvodov, je ugotovila, da snovi ni mogoče odobriti, ker ni bila dokazana zadostna učinkovitost. Vendar je bila po mnenju tožeče stranke presoja učinkovitosti izvedena nezakonito s sklicevanjem na obravnavani izdelek. Trdi, da je tožena stranka v oceni in ugotovitvi učinkovitosti snovi napačno razlagala in uporabila upošteveno pravo pri preučevanju učinkovitosti srebrovega bakrovega zeolita.

2. Drugi tožbeni razlog: pomanjkanje pristojnosti – kršitev člena 290 PDEU ter členov 4 in 19 Uredbe (EU) št. 528/2012.

- Razlog za neodobritev srebrovega bakrovega zeolita na podlagi izpodbijanega akta je zatrjevana nezadostna učinkovitost obravnavanega izdelka, v katerem se uporablja. Vendar tožeča stranka trdi, da so edina merila, ki bi jih tožena stranka lahko upoštevala, omejena na ta, naštetja v členih 4 in 19 Uredbe (EU) št. 528/2012. Ta merila ne vključujejo učinkovitosti obravnavanega izdelka, katerega ocena je sicer prepuščena sekundarni, naknadni fazi odobritve biocidnega izdelka na ravni države članice. Glede na dejstvo, da je tožena stranka izvedla ravno to oceno za utemeljitev neodobritve srebrovega bakrovega zeolita, kar pomeni, da je tožena stranka prekoračila pooblastila, ki jih ima na podlagi Uredbe (EU) št. 528/2012, je tožena stranka kršila člen 290 Pogodbe ter člena 4 in 19 Uredbe.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela pravne države v zvezi z uporabo Pogodb – načela o prepovedi diskriminacije.

- Snov tožeče stranke se je obravnavala drugače od snovi, ki se uporabljajo za enake proizvode 2. in 7. vrste, ne da bi tožena stranka objektivno utemeljila, zakaj naj bi se srebrov bakrov zeolit obravnaval drugače od snovi, ki so bile vse predmet enakih pravil ocenjevanja na podlagi Uredbe (EU) št. 528/2012 (in Direktive 98/8/ES⁽³⁾) za enake vrste proizvodov.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela pravne države v zvezi z uporabo Pogodb – načelo pravne varnosti.

- Tožena stranka je na predsednika Evropske agencije za kemikalije naslovila odprto pismo, katerega namen je bil pojasniti, kako je treba razlagati in uporabljati pravila o oceni učinkovitosti in obravnavanih izdelkih na podlagi Uredbe (EU) št. 528/2012. Tožeča stranka se je sklicevala na vsebino tega pisma, ki je potrjevalo jasnost pravil, in je imela legitimna pričakovanja glede odobritve snovi. Posledično sta bili z izpodbijanim aktom kršeni načeli legitimnih pričakovanj in pravne varnosti.

⁽¹⁾ UL 2019, L 307, str. 58.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL 2012, L 167, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 23, str. 3).

Tožba, vložena 27. februarja 2020 – IR/Komisija

(Zadeva T-131/20)

(2020/C 161/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: IR (zastopnika: S. Pappas in A. Pappas, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa Generalnega direktorata za zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje iz elektronske pošte pristojnega korespondenta za človeške vire z dne 2. julija 2019, s katerim je bila zavrnjena zahteva Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja (Cedefop) za tretje podaljšanje napotitve tožeče stranke;
- razglasi ničnost sklepa organa za imenovanja z dne 23. januarja 2020, s katerim je bila zavrnjena pritožba, ki jo je tožeča stranka vložila na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: nezakonnost predhodnega postopka, v katerem organ za imenovanja ni ustrezno preučil izpodbijanega sklepa z dne 2. julija 2019.

2. Drugi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka zaradi kršitve člena 38 Kadrovskih predpisov.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev splošnega načela dolžnosti skrbnega ravnanja kot dela pravice do dobrega upravljanja zaradi neupoštevanja vseh dejanskih elementov in neobstoja obrazložitve.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev pravice do varstva družine iz člena 33 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Tožba, vložena 28. februarja 2020 – NEC Oncoimmunity/EASME

(Zadeva T-132/20)

(2020/C 161/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: NEC Oncoimmunity A/S (Oslo, Norveška) (zastopniki: T. Nordby, R. Bråthen in O. Brouwer, odvetniki)

Tožena stranka: Izvajalska agencija za mala in srednja podjetja (EASME)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- primarno na podlagi člena 263 PDEU:
 - izpodbijani sklep (sklep z dne 16. decembra 2019 o koncu udeležbe tožeče stranke v postopku H2020/EIC/SMEInst-2018-2020-2 v povezavi s projektom MEDIVAC(850078)) razglasi za ničen;
 - toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke in stroškov morebitnih intervenientov.
- subsidiarno na podlagi člena 272 PDEU:
 - ugotovi, da izpodbijani sklep krši pogodbene obveznosti tožene stranke;
 - toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke in stroškov morebitnih intervenientov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge v okviru svojih zahtev na podlagi člena 263 PDEU in en tožbeni razlog v okviru svojih zahtev na podlagi člena 272 PDEU.

1. S prvim tožbenim razlogom v okviru člena 263 PDEU zatrjuje, da je tožena stranka napačno uporabila pravo in merila za upravičenost in dodelitev instrumenta za MSP iz Uredbe št. 1290/2013.⁽¹⁾
2. Z drugim tožbenim razlogom v okviru člena 263 PDEU zatrjuje, da je tožena stranka napačno uporabila pravo, ker se z izpodbijanim sklepom krši načelo enakega obravnavanja.
3. S tretjim tožbenim razlogom v okviru člena 263 PDEU zatrjuje, da se z izpodbijanim sklepom krši načeli pravne varnosti in legitimnih pričakovanj.

4. Z edinim tožbenim razlogom, ki se nanaša na člen 272 PDEU, zatrjuje, da se z izpodbijanim sklepom napačno razlagajo in kršijo pogodbene obveznosti v razmerju do tožeče stranke, zlasti zaradi napačne razlage prava, ki se uporabi, in diskriminatorne prakse.

(¹) Uredba (EU) št. 1290/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o pravilih za sodelovanje v okvirnem programu za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 ter za razširjanje njegovih rezultatov in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1906/2006 (UL 2013, L 347, str. 81)

Tožba, vložena 27. februarja 2020 – Huhtamaki/Komisija

(Zadeva T-134/20)

(2020/C 161/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Huhtamaki Sàrl (Senningerberg, Luksemburg) (zastopnika: M. Struys in F. Pili, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa Evropske komisije z dne 18. decembra 2019, izdanega v skladu s členom 4 pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 1049/2001 (¹), s katerim je bila zavrnjena potrdilna prošnja tožeče stranke z dne 13. novembra 2019 za dostop do dokumentov v skladu s to uredbo;
- Evropski komisiji naloži, naj tožeči stranki odobri dostop do nezaupnih različic dokumenta z upravičenci davčnih stališč, ki ga je Luksemburg 22. decembra 2014 predložil v odgovor na dopis Komisije z dne 19. junija 2013 in ki je naveden v odstavku 4 Sklepa Komisije z dne 7. marca 2019 o začetku formalnega postopka preiskave državne pomoči v zadevi Državna pomoč SA. 50400 (2019/NN-2) – Luksemburg – Morebitna državna pomoč, ter davčnih stališč, ki jih je izdala luksemburška davčna uprava in na katera se Evropska komisija sklicuje v odstavkih 4 in 7 navedenega Sklepa Komisije z dne 7. marca 2019;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je s tem, da je ugotovila, da se za prošnjo tožeče stranke za dostop do zaprosenih dokumentov uporabi splošna domneva nerazkritja dokumentov, ki izhaja iz sodne prakse, napačno uporabila pravo.
2. Drugi tožbeni razlog: tudi če se predpostavi, da bi se domneva nerazkritja v obravnavanem primeru lahko uporabila (*quod non*), bi neobstoj katere koli možne škode za interese, ki se varujejo s členom 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, preprečila uporabo te domneve (prvi del drugega tožbenega razloga). Tožeča stranka poleg tega trdi, da vsekakor obstaja ovira za uporabo te domneve, ker obstajajo nujni razlogi v splošnem interesu, ki upravičujejo razkritje zaprosenih dokumentov (drugi del drugega tožbenega razloga).

3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je kršila obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU in pravico tožeče stranke do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

(¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

Tožba, vložena 28. februarja 2020 – Vulkano Research and Development/EUIPO – Ega (EGA Master)

(Zadeva T-135/20)

(2020/C 161/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Vulkano Research and Development, SL (Vitoria-Gasteiz, Španija) (zastopnika: V. Wellens in C. Schellekens, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Ega sp. z o.o. sp.k. (Starogard Gdański, Poljska)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije EGA Master – znamka Evropske unije št. 5835 558

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 13. decembra 2019 v zadevi R 1038/2018-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razglasi za nično razen v delu, v katerem je v njej ugotovljeno, da se znamka EU ohrani za proizvode „navadne kovine in njihove zlitine“ iz razreda 6;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 8(4) v povezavi s členom 60(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
 - Očitno nezadostna obrazložitev izpodbijane odločbe.
-

Tožba, vložena 2. marca 2020 – Ardex/EUIPO – Chen (ArtiX PAINTS)**(Zadeva T-136/20)**

(2020/C 161/61)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke***Tožeča stranka:* Ardex GmbH (Witten, Nemčija) (Zastopnik: C. Becker, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Lian Chen (Seseña Nuevo, Španija)**Podatki o postopku pred EUIPO***Prijavitelj sporne znamke:* druga stranka pred odborom za pritožbe*Zadevna sporna znamka:* prijava figurativne znamke Evropske unije ArtiX PAINTS – prijava št. 16 825 614*Postopek pred EUIPO:* postopek z ugovorom*Izpodbijana odločba:* odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 18. novembra 2019 v zadevi R 2503/2018-2**Tožbena predloga***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO in drugi stranki pred odborom za pritožbe naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev postopkovnih pravil iz člena 24 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/626;
- kršitev postopkovnih pravil iz člena 7(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625;
- kršitev načela pravice do izjave;
- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 26. februarja 2020 – Applia/Komisija**(Zadeva T-139/20)**

(2020/C 161/62)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija) (zastopniki: Y. Desmedt, L. Salernitano in K. Olsthoorn, odvetniki)*Tožena stranka:* Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost teh delov izpodbijanega akta: (i) točka 1(b) in točka 2(b) Priloge VI v delu, v katerem je določeno, da se „te vrednosti [...] štejejo za deklarirane vrednosti za namen postopka preverjanja v Prilogi IX“; tretji odstavek, točka 2(a), Priloge IX v delu, v katerem je določeno, da „deklarirane vrednosti“ ustrezajo „vrednostim, navedenim v tehnični dokumentaciji“, in (iii) tretji odstavek, točka 2(b), Priloge IX;
- razglasi ničnost preglednice 9 z naslovom „Dovoljena odstopanja“ iz Priloge IX v delu, v katerem vsebuje parametre, ki so vključeni v Prilogo VI in niso navedeni v Prilogi V, in sicer: „EW, full, EW,½, EW,¼, EWD, full, EWD,½“ in „WW, full, WW,½, WW, ¼, WWD, full, WWD,½“; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tožbi predlaga razglasitev ničnosti Delegirane Uredbe Komisije (EU) 2019/2014 ⁽¹⁾.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: z izpodbijanim aktom so kršeni členi 3, 12 in 16 okvirne uredbe ⁽²⁾, Komisija pa je ravnala *ultra vires*, ker je uvedla nedosledne zahteve v zvezi s tehnično dokumentacijo, ki jo morajo dobavitelji vnesti v podatkovno bazo, in postopkom preverjanja, ki ga lahko opravijo organi za nadzor trga.
2. Drugi tožbeni razlog: z izpodbijanim aktom sta kršeni načeli pravne varnosti in enakega obravnavanja, ker se z njim ne uvaja jasen in enoznačen regulativni okvir, zaradi česar dobavitelji ne morejo ugotoviti svojih dolžnosti, kar zadeva podatke, ki jih je treba navesti v tehnični dokumentaciji, in veljaven postopek preverjanja za oceno pravilnosti podatkov.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/2014 z dne 11. marca 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta o označevanju gospodinjskih pralnih in pralno-sušilnih strojev z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1061/2010 in Direktive Komisije 96/60/ES (UL 2019, L 315, str. 29).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL 2017, L 198, str. 1).

Tožba, vložena 26. februarja 2020 – Applia/Komisija

(Zadeva T-140/20)

(2020/C 161/63)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija) (zastopniki: Y. Desmedt, L. Salernitano in K. Olsthoorn, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost teh delov izpodbijanega akta: (i) prvi odstavek, točka (42), Priloge I, ki vsebuje opredelitev pojma „deklarirana vrednost“, (ii) drugi odstavek, točka (2)(a), Priloge IX v delu, v katerem je določeno, da „deklarirane vrednosti“ ustrezajo „vrednostim, navedenim v tehnični dokumentaciji“, in (iii) drugi odstavek, točka (2)(b), Priloge IX;

- razglasi ničnost preglednice 9 z naslovom „Dovoljena odstopanja pri preverjanjih“ iz Priloge IX v delu, v katerem vsebuje parametre, ki so vključeni v Prilogo VI in niso navedeni v Prilogi V, in sicer: „Skupni omrežni izkoristek η_{TM} “, „Faktor vzdrževanja svetlobnega toka (za FL in HID)“, „Preživetveni faktor (za FL in HID)“ in „Čistost vzbujanja“;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/2015 ⁽¹⁾.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: z izpodbijanim aktom so kršeni členi 3, 12 in 16 okvirne uredbe ⁽²⁾, Komisija pa je ravnala *ultra vires*, ker je uvedla nedosledne zahteve v zvezi s tehnično dokumentacijo, ki jo morajo dobavitelji vnesti v podatkovno bazo, in postopkom preverjanja, ki ga lahko opravijo organi za nadzor trga.
2. Drugi tožbeni razlog: z izpodbijanim aktom sta kršeni načeli pravne varnosti in enakega obravnavanja, ker se z njim ne uvaja jasen in enoznačen regulativni okvir, zaradi česar dobavitelji ne morejo ugotoviti svojih dolžnosti, kar zadeva podatke, ki jih je treba navesti v tehnični dokumentaciji, in veljaven postopek preverjanja za oceno pravilnosti podatkov.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/2015 z dne 11. marca 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z označevanjem svetlobnih virov z energijskimi nalepkami ter o razveljavitvi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 874/2012 (UL 2019, L 315, str. 68).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL 2017, L 198, str. 1).

Tožba, vložena 26. februarja 2020 – Applia/Komisija

(Zadeva T-141/20)

(2020/C 161/64)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija) (zastopniki: Y. Desmedt, L. Salernitano in K. Olsthoorn, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost teh delov izpodbijanega akta: (i) tretji odstavek, točka (2)(a), Priloge IX v delu, v katerem je določeno, da „deklarirane vrednosti“ ustrezajo „vrednostim, navedenim v tehnični dokumentaciji“, in (ii) tretji odstavek, točka 2(b), Priloge IX;
- razglasi ničnost preglednice 8 z naslovom „Dovoljena odstopanja pri preverjanju merjenih parametrov“ iz Priloge IX v delu, v katerem vsebuje parametre, ki so vključeni v Prilogo VI in niso navedeni v Prilogi V, in sicer: „E16, E32“ in „Eaux“;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/2016 ⁽¹⁾.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: z izpodbijanim aktom so kršeni členi 3, 12 in 16 okvirne uredbe ⁽²⁾, Komisija pa je ravnala *ultra vires*, ker je uvedla nedosledne zahteve v zvezi s tehnično dokumentacijo, ki jo morajo dobavitelji vnesti v podatkovno bazo, in postopkom preverjanja, ki ga lahko opravijo organi za nadzor trga.
2. Drugi tožbeni razlog: z izpodbijanim aktom sta kršeni načeli pravne varnosti in enakega obravnavanja, ker se z njim ne uvaja jasn in enoznačen regulativni okvir, zaradi česar dobavitelji ne morejo ugotoviti svojih dolžnosti, kar zadeva podatke, ki jih je treba navesti v tehnični dokumentaciji, in veljaven postopek preverjanja za oceno pravilnosti podatkov

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/2016 z dne 11. marca 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta glede označevanja hladilnih aparatov z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1060/2010 (UL 2019, L 315, str. 102).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL 2017, L 198, str. 1).

Tožba, vložena 26. februarja 2020 – Applia/Komisija

(Zadeva T-142/20)

(2020/C 161/65)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Applia – Home Appliance Europe (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija) (zastopniki: Y. Desmedt, L. Salernitano in K. Olsthoorn, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost teh delov izpodbijanega akta: (i) točka 1(b) Priloge VI v delu, v katerem je navedeno, da se „te vrednosti [...] štejejo za deklarirane vrednosti za namen postopka preverjanja iz Priloge IX“; (ii) tretji odstavek, točka 2(a), Priloge IX v delu, v katerem je določeno, da „deklarirane vrednosti“ ustrezajo „vrednostim, navedenim v tehnični dokumentaciji“, in (iii), tretji odstavek, točka 2(b), Priloge IX;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo predlaga razglasitev ničnosti Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/2017 ⁽¹⁾.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: z izpodbijanim aktom so kršeni členi 3, 12 in 16 okvirne uredbe ⁽²⁾, Komisija pa je ravnala *ultra vires*, ker je uvedla nedosledne zahteve v zvezi s tehnično dokumentacijo, ki jo morajo dobavitelji vnesti v podatkovno bazo, in postopkom preverjanja, ki ga lahko opravijo organi za nadzor trga.

2. Drugi tožbeni razlog: z izpodbijanim aktom sta kršeni načeli pravne varnosti in enakega obravnavanja, ker se z njim ne uvaja jasen in enoznačen regulativni okvir, zaradi česar dobavitelji ne morejo ugotoviti svojih dolžnosti, kar zadeva podatke, ki jih je treba navesti v tehnični dokumentaciji, in veljaven postopek preverjanja za oceno pravilnosti podatkov.

- (¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/2017 z dne 11. marca 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z označevanjem gospodinjskih pomivalnih strojev z energijskimi nalepkami ter razveljavitvi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1059/2010 (UL 2019, L 315, str. 134).
- (²) Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL 2017, L 198, str. 1).

Tožba, vložena 5. marca 2020 – Guangxi Xin Fu Yuan/Komisija

(Zadeva T-144/20)

(2020/C 161/66)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Guangxi Xin Fu Yuan Co. Ltd (Bobai, Kitajska) (zastopnika: J. Cornelis in T. Zuber, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nično razglasi Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/2131 z dne 28. novembra 2019 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2019/1198 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz keramične namizne in kuhinjske posode s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepov v skladu s členom 11(2) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2019, L 321, str. 139);
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog je, da je Komisija kršila člen 13(3) v povezavi s členoma 5(10) in 5(11) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (v nadaljevanju: osnovna uredba) (UL 2016, L 176, str. 21) ter s členi 6.1, 6.2 in 12.1 Protidampinškega sporazuma STO, načelo prepovedi diskriminacije in načelo varstva legitimnih pričakovanj s tem, da tožeče stranke ni uvrstila na izčrpan seznam izvoznikov v uredbi o uvedbi preiskave proti izogibanju in je potem razširila področje preiskave, tako da je zajemala tudi tožečo stranko.
 2. Drugi tožbeni razlog je, da Komisija ni imela pravne podlage za vključitev tožeče stranke v izpodbijano uredbo, saj člen 13(3) osnovne uredbe ne zajema naložitve ukrepov proti izogibanju, ki temeljijo zgolj na tveganju izogibanja in poleg tega zahteva predhodno registracijo vseh zadevnih uvozov. Poleg tega je razlogovanje, ki ga je podala Komisija, logično napačno, neutemeljeno in ne upošteva bistvenih dokazov in torej pomeni očitno napako pri presoji.
 3. Tretji tožbeni razlog je, da je Komisija kršila pravico do obrambe tožeče stranke in kršila načelo prepovedi diskriminacije s tem, da je končni sklep oprla na dva nova dejanska elementa, glede katerih tožeča stranka ni imela nobene možnosti, da poda pripombe v okviru pregleda.
-

